

DIARI DE SESSIONS DEL **PLE** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

VII legislatura

Any 2010

Núm. 122

Presidència de la Molt Honorable Sra. Aina Rado i Ferrando

Sessió celebrada dia 14 de desembre del 2010

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I. PREGUNTES:

- 1) RGE núm. 5938/10**, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Garcías i Simón, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a compliment en el pagament als pagesos. 5298
 - 2) RGE núm. 5943/10**, de l'Hble. Diputada Sra. Catalina Palau i Costa, del Grup Parlamentari Popular, relativa a suport a programes de tecnificació esportiva a Eivissa. 5299
 - 3) RGE núm. 6016/10**, de l'Hble. Diputat Sr. Gaspar Oliver i Mut, del Grup Parlamentari Popular, relativa a actuacions en relació amb els efectes de la vaga de controladors. 5300
 - 4) RGE núm. 6012/10**, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Àngel Jerez i Juan, del Grup Parlamentari Popular, relativa a situació dels aqüífers de Santa Gertrudis a Eivissa. 5301
 - 5) RGE núm. 6013/10**, de l'Hble. Diputada Sra. Misericòrdia Sugrañes i Barenys, del Grup Parlamentari Popular, relativa a places d'aparcament a Alaior. 5302
 - 6) RGE núm. 6007/10**, de l'Hble. Diputat Sr. Francesc Josep Dalmau i Fortuny, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a unitats elèctriques entre Palma i Inca. 5303
-
-

- 7) RGE núm. 6009/10**, de l'Hble. Diputat Sr. Josep Maria Costa i Serra, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a infraestructura del gasoducte a l'illa d'Eivissa. 5304
- 8) RGE núm. 6010/10**, de l'Hble. Diputat Sr. Josep Melià i Ques, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a transport escolar a batxillerat. 5305
- 9) RGE núm. 6006/10**, de l'Hble. Diputat Sr. Josep Lluís Carretero i Niembro, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a proposta d'ordenació del Port de Ciutadella. 5306
- 10) RGE núm. 6008/10**, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Cristina Rita i Larrucea, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a començament de curs de formació professional. 5306
- 11) RGE núm. 6014/10**, de l'Hble. Diputat Sr. Francesc Jesús Fiol i Amengual, del Grup Parlamentari Popular, relativa a privatització d'aeroports. 5307
- 12) RGE núm. 6011/10**, de l'Hble. Diputat Sr. José María Rodríguez i Barberá, del Grup Parlamentari Popular, relativa a indicacions de les auditories efectuades als ens instrumentals del Govern del 2009. (**Ajornada**). 5308
- 13) RGE núm. 6015/10**, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Pastor i Cabrer, del Grup Parlamentari Popular, relativa a situació de l'atur a les Illes Balears. 5308
- II. INTERPEL·LACIÓ RGE núm. 5599/10**, presentada pel Grup Parlamentari Mixt, relativa a traspàs de competències de l'Estat a la comunitat autònoma. 5309
- III. MOCIÓ RGE núm. 5966/10**, presentada del Grup Parlamentari Popular, relativa a estat actual del finançament de la comunitat autònoma de les Illes Balears, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 5204/10. 5318
- IV. PROPOSICIONS NO DE LLEI:**
- 1) RGE núm. 2133/10**, presentada pels Grups Parlamentaris Popular, Socialista, BLOC per Mallorca i PSM-Verds i Mixt, relativa a sol·licitud de declaració dels béns arqueològics de la cultura talaiòtica de Menorca com a patrimoni de la humanitat. 5323
- 2) RGE núm. 2131/10**, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a personal no docent d'administració en els centres escolars de primària de les Illes Balears. 5329

LA SRA. PRESIDENTA:

Bon dia, senyores i senyors diputats, començam el ple d'avui, i el primer punt de l'ordre del dia correspon al debat de les preguntes amb sol·licitud de resposta oral davant el ple.

I.1) Pregunta RGE núm. 5938/10, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Garcías i Simón, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a compliment en el pagament als pagesos.

La primera pregunta, RGE núm. 5938/10, ajornada de la sessió anterior, és relativa a compliment en el pagament als pagesos.

La formula el diputat Sr. Antoni Garcías, del Grup Parlamentari Socialista. Sr. Diputat, té la paraula.

EL SR. GARCÍAS I SIMÓN:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, si hi ha hagut una frase repetida al llarg d'aquesta legislatura sobre el sector agrari a les Illes Balears, aquesta ha estat "el Govern no paga les ajudes dels pagesos i ramaders". O més encara: "El Govern és un mal pagador".

En aquestes darreres setmanes i a diferents debats en aquesta cambra s'han anat aclarint alguns conceptes sobre els diferents ajuts a què tenen dret els pagesos i ramaders de les Illes. Aquests ajuts es divideixen bàsicament en dos grups: els ajuts de caire estructural, emmarcats majoritàriament en el Pla de desenvolupament rural 2007-2013 i que necessiten de la confluència de les tres administracions a més dels titulars de les explotacions beneficiàries dels ajuts i, per tant, responsables de les inversions; i els destinats a compensar les rendes, emmarcats dins el que s'anomena pagament únic i que engloba diferents línies d'ajut.

A punt ja de finalitzar la legislatura, ens podria fer el Govern una valoració sobre el compliment en els pagaments dels ajuts als pagesos i ramaders de les Illes Balears? Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Diputat. Sr. Conseller, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Albert Moragues i Gomila):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Diputat, la valoració que fa la conselleria sobre el pagament dels ajuts agropesquers als llarg de la legislatura és raonablement positiva. Cada any els treballadors del Fons de garantia agrària i pesquera de les Illes Balears, l'organisme pagador del Govern en matèria agropesquera, tramiten al voltant de 38.000 expedients de subvencions per al sector agrari i pesquer de les Illes Balears, i just entre els anys 2007 i 2009 es pagaren ajuts per valor de 160 milions d'euros. Només l'any passat les ajudes rebudes pel sector agrari i pesquer van tenir un valor que superava els 61 milions d'euros repartits entre 8.800 beneficiaris.

Al final d'aquesta legislatura el Govern haurà tramitat uns 150.000 expedients per a uns 9.000 beneficiaris amb unes ajudes i unes inversions totals per al sector agrari i pesquer que fregaran els 300 milions d'euros entre ajudes i inversions europees, estatals i autonòmiques. L'any 2010 s'han tramitat 6.132 sol·licituds de pagament únic de la PAC, que afecta una tercera part de la superfície de les Illes Balears; a data 2 de desembre s'havien abonat ja 15 milions d'euros corresponents a les principals línies d'ajudes de la PAC del 2010. Si sumam a aquesta quantia els ajuts que ja es varen avançar el passat mes d'octubre, estem parlant d'un total de més de 21 milions d'euros que el FOGAIBA ha pagat a prop de 9.000 pagesos de les Illes Balears. A final d'aquest any aquesta xifra superarà els 22 milions i només quedarà per pagar un 14% de la PAC quan el termini de pagament acaba el 30 de juny.

Tot i açò hem de reconèixer que en determinades línies, en algunes convocatòries i en alguns expedients concrets ens ha mancat agilitat i iniciativa per tramitar les ajudes amb la rapidesa que hauríem desitjat. Assumim, com no pot ser d'una altra manera, les errades i les molèsties que puguem haver ocasionat a determinats pagesos i ramaders, però en general hem d'entendre que açò són excepcions a la regla.

Vull acabar recordant que el FOGAIBA està reconegut com l'organisme pagador autonòmic més eficient de l'Estat espanyol pel que fa a les ajudes directes a la PAC. Els pagesos de Balears van ser els primers d'Espanya a rebre les ajudes el 2008, els que més doblers van rebre proporcionalment de manera anticipada de tot l'Estat el 2009, i els pagesos que més proporció d'ajudes havien cobrat a 31 de desembre de 2009; per tant, una bona gestió. Sra. Presidenta, gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Moragues. No vol fer ús de la paraula?

I.2) Pregunta RGE núm. 5943/10, de l'Hble. Diputada Sra. Catalina Palau i Costa, del Grup Parlamentari Popular, relativa a suport a programes de tecnificació esportiva a Eivissa.

Passam, idò, a la següent pregunta, RGE núm. 5943/10, ajornada també de la sessió anterior, i relativa a suport a programes de tecnificació esportiva a Eivissa.

La formula la diputada Sra. Catalina Palau i Costa, del Grup Parlamentari Popular. Sra. Palau, té la paraula.

LA SRA. PALAU I COSTA:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Conseller, la pregunta queda formulada tal com ve redactada. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies. Sr. Moragues, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Albert Moragues i Gomila):

Gràcies, Sra. Presidenta. Com vostès saben, senyores i senyors diputats, els programes de tecnificació de l'Escola Balear de l'Esport es realitzen conjuntament amb les federacions espanyoles i balears, el Consell Superior d'Esports i els consells insulars mitjançant convenis. En total l'EBE dedica directament a tecnificació de les Illes Balears un import de 3.149.000 euros, i en concret les aportacions directes de l'Escola Balear de l'Esport a Eivissa per tecnificació són 120.000 euros per a nous programes federatius insulars, conveniats i cofinançats pel Consell Insular d'Eivissa; 40.720 euros per al programa general de tir amb arc, que es desenvolupa fonamentalment a Eivissa; i 54.211 euros per al programa general de bàdminton que es desenvolupa també fonamentalment a Eivissa.

Gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Moragues. Sra. Diputada, vol fer ús de la paraula?

LA SRA. PALAU I COSTA:

Sí, gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Conseller, per si encara no la sap, li contaré una vegada més la història. Abans que vostès arribassin al Govern d'aquesta comunitat a Eivissa hi havia un grup de 70 esportistes amb moltes possibilitats de triomfar. Eren 70 esportistes de diferents esports individuals que tenien al seu abast tot allò que necessitaven per poder pujar al podi. L'èxit només depenia d'ells mateixos, del seu esforç personal; tota la resta estava coberta: podien entrenar amb els millors tècnics, podien sortir fora d'Eivissa a competir, tenien un seguiment mèdic i un suport psicològic, tenien instal·lacions òptimes i el material necessari, en definitiva tot allò que necessita una promesa de l'esport per poder avançar i arribar a dalt.

Aquests esportistes estaven dins un programa de tecnificació del Consell d'Eivissa, però aquest govern del pacte va tenir la mala idea d'absorbir aquest programa a través de l'Escola Balear de l'Esport, i sap vostè el resultat d'aquesta absorció?, que el centenar de persones que hi ha implicades en aquest projecte ja no saben a qui adreçar-se, han perdut la referència institucional i tampoc no saben si en el 2011 podran continuar les seves activitats.

El 2009 les delegacions federatives d'Eivissa van tardar un any a poder cobrar i van haver d'avançar els sous de la seva butxaca per poder funcionar. El 2010 només han pogut cobrar encara un 20% del Govern, i el 2011 no saben si podran continuar o no, perquè els responsables polítics que van fer aquest traspàs i que es van comprometre amb ells ja no hi són. Ara només hi són vostès i ara ningú no dóna la cara. A vegades els diuen que tendran un retard per al 2011 i a vegades els diuen vostès que no hi haurà un sol euro per a ells.

Per tant és molt lamentable el que està passant. Jo li deman, Sr. Conseller, que actuïn vostès amb responsabilitat, que no neuguin l'oportunitat a aquests joves d'aconseguir els seus somnis quan ja porten mitja vida lluitant per ells. I li repetesc una vegada més que no basta fer homenatges i recepcions als súper campions; el Govern també té la responsabilitat d'ajudar els que encara no ho són i s'estan deixant la pell dia a dia per arribar-hi, perquè no només de saber català viuen els esportistes d'aquesta comunitat.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies.

(Aldarull a la sala)

Sr. Moragues, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Albert Moragues i Gomila):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Palau, vostè sap molt bé que perquè hi hagi grans campions hi ha d'haver molt bona base, i aquesta comunitat autònoma té grans campions perquè tenen molt bona base, i a això ens dedicam, no nosaltres, s'hi va dedicar l'anterior conseller, s'hi van dedicar els anteriors governs. No apareixen per miracle els grans campions; els grans campions apareixen perquè hi ha una política clara des de fa molts d'anys en aquesta comunitat autònoma per promocionar l'esport base i la tecnificació dels esportistes.

Per tant jo li vull dir que enguany mantenim els mateixos compromisos que teníem amb convenis del 2008 dels anteriors responsables als quals vostè feia referència. Els mateixos convenis del 2008 nosaltres estam aplicant el 2010, i l'any 2011 farem exactament el mateix, farem tots els esforços possibles perquè no hi hagi cap tipus de retall pressupostari. És evident que, açò, jo no li ho puc garantir, perquè com estan en aquest moment les coses de les finances públiques jo no em puc comprometre que efectivament l'any 2011 no hi hagi retalls, però els nostres esforços seran perquè es mantenguin. En concret a Eivissa, a més, està previst que hi hagi un increment en el programa de tir amb arc, que és una de les grans tecnificacions que es fan a la seva illa, perquè de la mà del Consell Insular d'Eivissa, de la conselleria i de diversos ajuntaments -i vostè ho coneix perfectament- s'ha demanat la classificació de centre específic de tecnificació al Consell Superior d'Esports, que durà un augment de finançament per a aquesta activitat.

I per altra banda, com dic, nosaltres també preveim un petit increment en el programa de bàdminton, que ara rep, com les he dit abans, 57.365 euros, que ens permetrà incorporar més tècnics, i així mateix l'EBE disposa, com vostè sap, d'un coordinador a Eivissa...

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Albert Moragues i Gomila):

Gràcies, Sra. Presidenta.

I.3) Pregunta RGE núm. 6016/10, de l'Hble. Diputat Sr. Gaspar Oliver i Mut, del Grup Parlamentari Popular, relativa a actuacions en relació amb els efectes de la vaga de controladors.

LA SRA. PRESIDENTA:

Passam ara a la tercera pregunta, RGE núm. 6016/10. És relativa a actuacions en relació amb els efectes de la vaga de controladors.

La formula el diputat Sr. Gaspar Oliver, del Grup Parlamentari Popular. Sr. Oliver, té la paraula.

EL SR. OLIVER I MUT:

Gràcies, Sra. Presidenta. El passat divendres dia 3 de desembre, el mateix dia que el Consell de Ministres va acordar retirar els 426 euros d'ajuda als aturats, la vaga encoberta dels controladors aeris ens va agafar a tots descol·locats, tret del Govern central, que com hem sabut després per les declaracions del vicepresident el Sr. Rubalcaba va dir que ja sabia que els controladors "*la iban a montar*". Ara sabem també la resposta a la pregunta que es feia l'opinió pública del perquè el president, el Sr. Rodríguez Zapatero, va decidir no assistir a la cimera iberoamericana.

El Partit Popular hem donat suport a l'estat d'alarma decretat pel Govern central, atesa la gravetat de la situació i els greus perjudicis per als ciutadans, però pens, senyores i senyors diputats, que tot ha estat un despropòsit i que tal volta era evitable.

El govern del Sr. Zapatero dia 15 d'abril va aprovar la llei que fixa les condicions laborals dels controladors, però no aclareix la jornada laboral, per la qual cosa el dia 6 d'agost ha de treure un reial decret que regula l'activitat operacional i l'activitat aeronàutica; i divendres dia 3 de desembre és quan aprova una disposició addicional aclaridora del reial decret del mes d'agost que regula l'horari dels controladors. I la pregunta és: per què l'aprova el divendres del pont de la Immaculada si saben que "*la iban a montar*"?, sense avisar, sense donar-ne compte la ministra Sra. Salgado a la roda de premsa, que ha manifestat que ja tenien redactat el decret de militarització i el personal de les Forces Aèries en alerta. Per què?, quina intenció hi havia? Per què ho amagaren?

Pens que ha faltat diàleg, que ha faltat talent i consens. No defens, senyores i senyors diputats, en absolut, ni vull justificar els controladors, ja que la seva actuació, la seva actitud no és més que condemnable. Aquest torcebraç que ha fet el Govern central amb els controladors ha agafat enmig uns ciutadans desprevinguts i ha causat en alguns casos perjudicis irremeiables.

D'aquí, idò, Sr. President, atesa la greu situació que ha provocat aquesta vaga, jo li deman quines actuacions pensa dur endavant aquest govern.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Oliver. Sra. Consellera, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE TURISME I TREBALL
(Joana Maria Barceló i Martí):

Moltes gràcies. Jo intentaré respondre-li la pregunta i en tot cas després podem fer valoracions de quina ha estat l'actuació dels diferents governs, també del Partit Popular, a l'hora de fer front a reivindicacions de col·lectius, d'un col·lectiu vertaderament tan especial, i qui l'ha fet, també, prou especial, com són els controladors, i per tant la necessitat d'un canvi de política que ens permeti garantir que el transport aeri evidentment és un transport i un servei no segregat absolutament per cap col·lectiu.

És en aquest sentit que el Govern de l'Estat està treballant i d'una manera molt decidida i molt clara, i així s'ha valorat pel que fa referència a la premsa internacional, i sobretot aquesta ha de ser la garantia que hem de ser capaços de donar els poders públics als ciutadans, perquè vertaderament mai més el transport aeri, que sobretot per a unes illes és un servei públic de primera magnitud i estratègic, mai més sota cap concepte no estigui segregat per cap col·lectiu.

A partir d'aquí, evidentment, davant els fets ocorreguts que són greus, molt greus, evidentment, perquè van..., i a la nostra comunitat autònoma la valoració sobre el que fa a pèrdues, que avui capvespre acabarem de tancar amb els sectors econòmics, però que han suposat més de mil reclamacions particulars amb efectes econòmics i personals vertaderament invalorables econòmicament, i així s'ha d'assenyalar, i també per la nostra economia, per les empreses, pèrdues quantificades i pèrdues no quantificables del mal que es pot fer al que fa referència a la inseguretat en el transport aeri, que per altra banda hem de ser capaços de restituir de manera immediata.

Així i tot el Govern d'aquesta comunitat, com no pot ser d'altra manera, es posa d'una manera claríssima, i lament que el Partit Popular no ho faci, a favor dels ciutadans, a favor de les empreses, a favor de la nostra economia, i per tant exercirem l'acusació popular pel que fa referència a aquests procediments o a aquests requisits processals que en aquest moment hi ha oberts per part de la Fiscalia. Per tant exercirem aquesta acusació popular en les causes judicials que siguin obertes lligades a tot aquest procés, sempre d'una manera molt clara...

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies...

LA SRA. CONSELLERA DE TURISME I TREBALL
(Joana Maria Barceló i Martí):

...l·ligada a l'interès dels ciutadans d'aquestes illes...

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Consellera...

LA SRA. CONSELLERA DE TURISME I TREBALL
(Joana Maria Barceló i Martí):

...cosa que lament profundament que el Partit Popular no faci, senyors...

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies...

(Aldarull a la sala)

Passam ara a la següent...

Sr. Oliver, no li don la paraula perquè vostè ha exhaurit el seu temps de 2,30 segons i minuts.

I.4) Pregunta RGE núm. 6012/10, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Àngel Jerez i Juan, del Grup Parlamentari Popular, relativa a situació dels aqüífers de Santa Gertrudis a Eivissa.

Passam a la següent pregunta, és relativa a situació dels aqüífers de Santa Gertrudis a Eivissa. La formula el diputat Sr. Miquel Jerez, del Grup Parlamentari Popular.

Sr. Jerez, té la paraula.

EL SR. JEREZ I JUAN:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, Sr. Conseller, el passat mes de maig aquest mateix diputat que avui li parla, davant les veus que circulaven sobre la interrupció de les tasques de neteja dels aqüífers contaminats a l'àrea rural de Santa Gertrudis a l'illa d'Eivissa, li va fer una pregunta parlamentària. En la seva resposta va indicar vostè que el tractament que s'aplicava en una tercera fase havia de durar fins al setembre de l'any 2010; deia vostè que després d'aquesta data, després de setembre de l'any 2010, que ja ha passat, i d'acord amb criteris tècnics, la conselleria decidiria o no continuar amb la neteja dels aqüífers contaminats. Deia vostè que informaria d'aquest fet quan tengués els corresponents informes.

Vist que ja ha conclòs aquest termini que vostè mateix es marcava, previst per completar les tasques de descontaminació i neteja d'aquesta tercera fase, i transcorregut un període raonable de temps per decidir vostè continuar o no amb aquestes tasques de descontaminació, des del Grup Parlamentari Popular ens agradaria saber en quin estat es troben en aquest moment les tasques de neteja dels aqüífers de Santa Gertrudis a l'illa d'Eivissa.

Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Diputat. Sr. Conseller, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT I MOBILITAT (Gabriel Vicens i Mir):

Gràcies, Sra. Presidenta. Bé, miri, l'estat de neteja ja li vaig comentar que s'ha fet una reducció importantíssima de l'MTBE, que era l'additiu de la benzina que era el més complicat; de 12.000 quilograms que hi havia, en data de març, les darreres anàlisis de març en donen ja uns 400, i no hi ha cap zona amb concentracions elevades d'hidrocarburs. Per tant en principi la descontaminació s'ha duit a terme d'una manera bastant rigorosa.

Ara bé, efectivament la tercera fase va acabar el setembre, s'han fet les analítiques, s'han d'estudiar les analítiques i estam esperant l'informe final.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Conseller. Sr. Jerez, té la paraula.

EL SR. JEREZ I JUAN:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Conseller, la seva resposta em deixa satisfet a mitges. Jo esperava avui que vostès donàs resposta definitiva a allò que vostè plantejava fa uns mesos en aquesta cambra, que possiblement les tasques de descontaminació d'aquests aqüífers havien arribat a un punt i final. Això no és així, no sé quant de temps haurem d'esperar.

Jo crec que el que hauria de fer d'una forma definitiva, perquè sí que és veritat que els afectats diuen que allí no hi ha ni es genera cap activitat, és deixar de dir segons què i crec que hauria de començar a saber sobre quines certes treballam, perquè en aquest moment hi ha una incertesa absoluta per part dels afectats, en aquest moment no saben quan ni com podran tornar a recuperar aquests aqüífers, no saben quan podran utilitzar aquesta aigua, no saben quan podran tornar a destinar-la al reg, no saben quan podran tornar a generar aquella activitat industrial que amb aquesta aigua generaven, i en aquest moment crec que ha de donar una resposta definitiva.

Vostè sap, Sr. Conseller, que el Grup Parlamentari Popular ha estat amb vostè, ha estat amb vostè però tot té un temps i tot té...

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Jerez. Sr. Conseller, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT I MOBILITAT (Gabriel Vicens i Mir):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Diputat, ja li he dit com estan les coses. El que es farà és fer l'informe final, veure com està l'analítica, però ja li ho vaig comentar l'altra vegada, és a dir, un procés de descontaminació té sempre una actuació asimptòtica. Què vull dir amb això? Vull dir que les primeres fases de descontaminació sempre són molt eficients, però sempre després queden uns residus, unes traces en què els tractaments que es facin arriben a ser ineficients. Per tant, s'ha de veure en quina fase estam, probablement l'informe final, i li dic probablement perquè no ho conec encara, no descartarà actuacions importants perquè ja no són necessàries, però tal vegada el que farà és un monitoratge i fins i tot per ventura alguna actuació puntual d'introducció d'oxidants químics a llocs concrets, però poca cosa més, perquè la contaminació no crec que ni vostè, ni nosaltres ni ningú la pugui eliminar fins al punt d'haver impregnat les parets de determinades sínies o de determinats pous.

El que queda molt clar, a més, és que l'actuació que varen fer els governs, tant a l'anterior legislatura com en aquesta, és que s'ha evitat que l'aqüífer sigui contaminat i això crec que és una molt bona notícia.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Conseller.

I.5) Pregunta RGE núm. 6013/10, de l'Hble. Diputada Sra. Misericòrdia Sugrañes i Barenys, del Grup Parlamentari Popular, relativa a places d'aparcament a Alaior.

Passam a la següent pregunta RGE núm. 6013/10, relativa a places d'aparcament a Alaior i que formula la diputada Sra. Misericòrdia Sugrañes del Grup Parlamentari Popular. Sra. Sugrañes, té la paraula.

LA SRA. SUGRAÑES I BARENYS:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Des del nostre grup volíem saber si la Conselleria de Salut i Consum ha fet alguna previsió per compensar la pèrdua de places d'aparcament que comportarà la construcció d'un nou centre de salut a Alaior.

Vostè em dirà, efectivament, que no és missió de la conselleria resoldre els problemes d'aparcament dels municipis. Això és exactament el que pensa el nostre grup i el que venim expressant des de fa més d'un any al nostre municipi d'Alaior. Però miri, com que el Govern municipal ha venut a la població que l'ib-salut farà un aparcament d'ús públic en el subsòl de l'edifici, i com que la cessió de la parcel·la s'havia condicionat a la construcció d'un aparcament subterrani que nosaltres no veim enlloc en els plànols dels arquitectes, ens agradaria que ens aclarís aquesta confusió.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Sugrañes. Sr. Conseller, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE SALUT I CONSUM (Vicenç Thomàs i Mulet):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sra. Diputada. Evidentment és clar que es fa una previsió d'aparcament del projecte guanyador entre els 27 presentats, i hi ha aquesta proposta d'aparcament, d'acord amb la normativa municipal.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies. Sra. Sugrañes.

LA SRA. SUGRAÑES I BARENYS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Bé, si efectivament és com diu el conseller, com s'explica l'escrit que va fer precisament el gerent de l'ib-salut, on deia: "*se indica a todos los interesados que no es obligatorio ceñirse a la distribución que figura en el plan funcional aportado en la documentación del concurso y en particular que sería recomendable no incluir en los anteproyectos ninguna dependencia en planta sótano, debido a que el solar está ubicado en una zona potencialmente inundable, según figura en los atlas de redes de drenaje y planes de inundación de las Islas Baleares*".

Jo davant d'això, Sr. Conseller, li torn a dir que en els plànols que ens han presentat no hi ha res d'això i el que voldria és que d'una vegada per totes escoltessin els veïnats. Els veïnats han manifestat que no volen aquest centre de salut en aquest lloc, els veïnats volen l'ampliació de l'actual centre de salut, i aprofitant tot això, em voldria dir si efectivament, com que no tenim les xifres i no sabem de quines xifres disposam per a l'any que ve, si efectivament existeixen partides per fer aquest centre de salut. I una altra vegada vull insistir que crec que de cara a aquests informes el que s'hauria de dir és qui enganya aquest govern o l'equip de govern del municipi. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Diputada. Sr. Vicenç, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE SALUT I CONSUM (Vicenç Thomàs i Mulet):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sra. Diputada. Perdoni, nosaltres tenim una certificació de l'Ajuntament d'Alaior, on es fa una cessió d'un solar per construir un centre de salut. Això és el que cedeix l'ajuntament. El que vostè diu no consta a l'acord del ple de l'ajuntament. Una altra cosa és l'opinió del Partit Popular, però la decisió de l'Ajuntament d'Alaior és cedir un solar per fer un centre de salut, que és la nostra competència.

La pregunta que faig en veu alta és si vostès, vostès, el Partit Popular d'Alaior, està interessats a fer un centre de salut o no. Aquesta és la pregunta. L'Ajuntament d'Alaior cedeix un solar per fer un centre de salut, i jo li dic que té contemplades 35 places d'aparcament en superfície, però l'acord de l'ajuntament, que ha pres l'ajuntament, no diu res del que vostè diu.

Per tant, nosaltres feim un centre de salut perquè ens interessa cuidar de la salut dels ciutadans i ciutadanes d'Alaior. Si vostè no comparteix aquesta pregunta, nosaltres ens dedicam a fer equipaments sanitaris per donar assistència sanitària, no per fer aparcaments. Però li dic que la certificació que obra en mans de la conselleria, és una cessió d'un solar.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Conseller.

I.6) Pregunta RGE núm. 6007/10, de l'Hble. Diputat Sr. Francesc Josep Dalmau i Fortuny, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a unitats elèctriques entre Palma i Inca.

Passam ara a la següent pregunta RGE núm. 6007/10, és relativa a unitats elèctriques entre Palma i Inca. La formula el diputat Sr. Francesc Dalmau del Grup Parlamentari Socialista. Sr. Dalmau, té la paraula.

EL SR. DALMAU I FORTUNY:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Conseller de Mobilitat, la vertadera potenciació del transport públic no passa tan sols per omplir-se la boca de parlar-ne, com feien els que ho gestionaven la passada legislatura, sinó de fer actuacions en aquest sentit. I les actuacions que aquest govern ha desenvolupat fins ara són actuacions que van en aquesta línia: accions com la d'ampliar la xarxa ferroviària actual i accions també com la modernització de la mateixa xarxa.

En aquest sentit va la nostra pregunta. A nosaltres ens agradaria saber quina previsió té el Govern de les Illes Balears per posar en marxa les noves unitats elèctriques que cobriran la línia que s'està electrificant a dia d'avui entre Palma i Inca.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Dalmau. Sr. Conseller, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT I MOBILITAT (Gabriel Vicens i Mir):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Diputat, efectivament, el Govern està duent a terme un dels principals objectius que tenia el Pla director sectorial de transports i que fins ara no s'havia atès i és l'electrificació de tota la línia i també del material mòbil.

El Govern ha fet una inversió molt important, 75 milions d'euros, per comprar 13 unitats elèctriques, 13 unitats elèctriques que poden tenir entre 3 i 4 cotxes cada una i que s'aniran incorporant gairebé una cada mes. És a dir, ja ha vingut la primera, són dos, tres mesos de proves de posada a punt, de comprovacions, etc., i cada mes s'anirà incorporant una unitat nova, de tal manera que, per tant, si més o manco les previsions es compleixen, tendríem els trens electrificats i en funcionament totes aquestes unitats a finals del 2011. S'aniran incorporant a mesura que arribin.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Vicens. Sr. Dalmau.

EL SR. DALMAU I FORTUNY:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Conseller, gràcies per l'explicació i sobretot per començar a donar sentit a aquell objectiu que era l'estació intermodal. Tots hem de recordar que quan es va poder posar en funcionament tenia greus problemes de fums i de concentració de fums perquè s'havia fet el soterrament abans de canviar les unitats de diesel a elèctriques.

En aquest sentit el volem animar a posar fil a l'agulla en aquest problema i sobretot perquè al final totes aquestes accions contribueixin en la millora del transport públic i també en la potenciació dels usuaris, perquè al cap i a la fi no ens hem d'enganyar, augmentam freqüències i reduïm recorreguts. En tot cas, l'animam en aquest sentit des del Grup Parlamentari Socialista.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Dalmau. Sr. Vicens, vol fer ús de la paraula?

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT I MOBILITAT (Gabriel Vicens i Mir):

Gràcies, Sra. Presidenta. Més que res per completar el que diu. Els avantatges són aquests i molt més. És clar que a les estacions soterrades deixarà d'haver-hi el problema de la contaminació, però, a més a més, la contaminació d'emissions en trens elèctrics són emissions zero en recorregut i també en origen, no emissió zero, però sí una reducció d'eficiència energètica importantíssima. Això és molt important quan estam parlant de canvi climàtic.

A més a més, hi ha avantatges en el recorregut, serà més curt, amb molta més seguretat i a més a més d'una comoditat molt més gran, ho podem comprovar a les unitats de metro que són elèctriques, per exemple. Per tant, tot el que és elèctric són avantatges per als ciutadans.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Vicens.

I.7) Pregunta RGE núm. 6009/10, de l'Hble. Diputat Sr. Josep Maria Costa i Serra, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a infraestructura del gasoducte a l'illa d'Eivissa.

La següent pregunta RGE núm. 6009/10, és relativa a infraestructura del gasoducte a l'illa d'Eivissa. La formula el diputat Sr. Josep Maria Costa del Grup Parlamentari Socialista. Sr. Costa i Serra té la paraula.

EL SR. COSTA I SERRA:

Gràcies, Sra. Presidenta. Bé, som a la recta final d'aquesta legislatura i respecte de l'illa d'Eivissa estic segur que podem afirmar que ha estat una legislatura on s'ha fet molta feina en infraestructures amb una gran inversió per part de totes les administracions, sanitat a Can Misses, portuària, aeroportuària, carreteres sostenibles, educació a la Comandància i a Sa Coma.

La pregunta va relacionada amb un element molt important com és el gasoducte. Fa pocs dies es va fer la seva inauguració i la pregunta a la consellera és quina valoració fa d'aquesta infraestructura el Govern de les Illes Balears?

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Costa. Sra. Vives, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE COMERÇ, INDÚSTRIA I ENERGIA (Francesca Vives i Amer):

Molt bon dia a tots. Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. La valoració que es fa tant des de la conselleria com des del consell insular, com des de la mateixa illa d'Eivissa és molt positiva, com no pot ser d'altra manera, sobretot per la manera com s'han executat les obres. Unes obres molt complexes, es tracta pràcticament d'un gasoducte urbà i pràcticament durant els termes d'execució no hi ha hagut ni polèmiques, ni protestes. Pràcticament ha estat una infraestructura que s'ha fet de manera silenciosa, la qual cosa és un bon símptoma.

Com vostès saben, a final del passat mes de novembre, es varen donar per acabades les obres del gasoducte terrestre amb l'obertura del conducte que ha de subministrar gas a tota l'illa d'Eivissa i vull destacar que aquesta infraestructura ha estat fruit de la col·laboració entre les diferents institucions, concretament el Departament de Carreteres va donar moltes facilitats i entre tots hem estat capaços d'unir esforços amb el criteri de prioritzar la conciliació entre l'execució d'unes obres complexes i el benestar de tots els ciutadans i visitants de l'illa. També s'ha de destacar l'esforç de les 20 empreses que han destinat 200 treballadors al llarg d'un any i que han complert amb tots els terminis fixats en aquesta obra pública.

Com vostès saben, el gasoducte és una passa més per fer realitat un nou model energètic sostenible tant a nivell ambiental com a nivell territorial. Des de la conselleria creim en les alternatives dels combustibles fòssils, altament contaminants com són el petroli i el carbó, que contribueixen moltíssim a l'escalfament terrestre. El gas, tot i ser un combustible fòssil, crema d'una manera molt més neta i més eficient i per aquest motiu ha de permetre, entre altres millores, un nou concepte de mobilitat, els vehicles que consumeixen gas, a part de contaminar menys ambientalment, també ho fan a nivell acústic. Per altra banda ha de contribuir als objectius de sostenibilitat que ha dictat la Unió Europea, de reducció de les emissions dels gasos d'efecte hivernacle i, així, diversificar el consum i avançar en els paràmetres d'equitat en matèria energètica.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Consellera. Sr. Costa, vol fer ús de la paraula?

EL SR. COSTA I SERRA:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Només per agrair l'explicació que ha donat. Des del Grup Parlamentari Socialista, l'arribada del gas era una aspiració de fa molts d'anys i des d'una perspectiva energètica i, per tant, ambiental i territorial, estam convençuts que suposarà un abans i un després. Era una obra impulsada des de fa molts d'anys i en poc temps ha estat una realitat.

Un segon aspecte que vostè ha tocat i que per a nosaltres també és molt important. La claredat, com s'ha fet i com s'ha conjugat amb una dificultat d'un tram urbà, no és urbà, però hi ha molts d'habitatges i s'ha fet d'una forma molt correcta, duent el millor traçat i una defensa de l'interès general i que jo crec que marca una diferència qualitativa amb altres models que s'havien realitzat en anteriors legislatures.

Per tant, crec que és just afirmar que aquesta legislatura, almenys per a l'illa d'Eivissa, ha suposat la legislatura més inversora de la història de la democràcia, per tant, és un element del qual els eivissencs ens sentim plenament orgullosos.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Costa. Sra. Vives?

I.8) Pregunta RGE núm. 6010/10, de l'Hble. Diputat Sr. Josep Melià i Ques, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a transport escolar a batxillerat.

Passam idò a la següent pregunta RGE núm. 6010/10, és relativa a transport escolar a batxillerat. La formula el diputat Sr. Josep Melià del Grup Parlamentari Mixt. Sr. Melià, té la paraula.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. La pregunta queda formulada amb els seus termes.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies. Sr. Conseller d'Educació.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Bartomeu Llinàs i Ferrà):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Diputat, pel que fa al transport escolar de la nostra comunitat, hi ha una normativa que és l'Ordre de 21 de juliol de 2005, que regula tot aquest servei, un servei adreçat majoritàriament a tot l'alumnat de centres públics i ensenyaments obligatoris. L'ampliació en aquest moment del servei d'una manera generalitzada, postobligatòria bàsicament a batxillerat, suposaria i tendria unes conseqüències econòmiques que malauradament no és possible poder assumir en aquest moment. Gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Conseller. Sr. Melià, té la paraula.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Conseller, el que li demanam és que ens concreti primer si tenen xifres del cost que suposaria aquest nou servei per als alumnes d'ensenyament no obligatori; i si la conselleria realment té la intenció d'implantar-ho i canviar en el seu cas l'ordre. Entenem que es discriminen els estudiants, entenem que a les Illes Balears tenim un greu problema en educació -el recent Informe PISA ho manifesta- i el que hem de fer és donar facilitats a les famílies perquè els seus fills puguin cursar l'escolarització i perquè puguin tenir bons resultats, per tant, tenir igualtat d'oportunitats.

Hi ha una sèrie d'alumnes que perquè viuen a determinats municipis o determinats nuclis no estan en igualtat de condicions, tenen més dificultats per ser transportats i per anar als centres de batxillerat. Entenem que això s'hauria de solucionar i hauria de ser un objectiu, i vostè aquí ho hauria de reconèixer com un dels objectius de la seva conselleria, acabar amb aquesta injustícia. Moltíssimes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Melià. Sr. Conseller, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA
(Bartomeu Llinàs i Ferrà):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Diputat, hi ha dues comunitats autònomes que han generalitzat aquest servei, Andalusia i Extremadura, les altres no ho han fet. A nivell de les Illes Balears, a més de tenir l'ordre que regulava aquest servei de 2005, el 2009 vàrem fer una correcció, i aquesta correcció va consistir que fossin transportats també els alumnes d'educació infantil de 3 a 5 anys i en aquest cas també es va incloure la possibilitat que poguessin ser transportats els alumnes de batxillerat si quedaven places vacants dins els autobusos que traslladaven l'alumnat. Això ha suposat que molts d'alumnes s'hi hagin pogut apuntar i hagin pogut gaudir de manera gratuïta d'aquest servei, cosa que abans també en alguns casos es feia, però havien d'abonar el transport.

En aquest moment, com ja li he dit abans, es pot fer un estudi, com vostè suggereix, no tenim cap problema a fer-lo, perquè a més ja està començat, però les dificultats econòmiques que tenim constantment en altres aspectes fa que aquest no sigui un aspecte totalment prioritari per a la conselleria. Si bé, estic d'acord amb vostè, que com s'ha fet a altres dues comunitats autònomes, aquesta hauria de ser la solució per a la nostra comunitat.

Gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Conseller.

I.9) Pregunta RGE núm. 6006/10, de l'Hble. Diputat Sr. Josep Lluís Carretero i Niembro, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a proposta d'ordenació del Port de Ciutadella.

Passam ara la pregunta RGE núm. 6006/10, és relativa a proposta d'ordenació del port de Ciutadella. La formula el diputat Sr. Josep Lluís Carretero del Grup Parlamentari Socialista. Sr. Carretero, té la paraula.

EL SR. CARRETERO I NIEMBRO:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Conseller d'Habitatge i Obres Públiques, el dic exterior del port de Ciutadella és una importantíssima obra pública que s'està executant a molt bon ritme i que millorarà considerablement el servei de transport marítim a l'illa de Menorca. Una de les millores d'aquesta obra pública és que deixarà lliure un important espai d'aigua dins el port antic de Ciutadella, ara ocupat per aquests vaixells que sortiran fora.

Vostè sap que hi ha una gran demanda i llista d'espera d'amarraments en el port de Ciutadella i, per tant, és del tot necessària una ordenació interior que satisfaci les demandes dels usuaris. Ens podria explicar, per tant, en quin estat es troba la proposta d'ordenació del port de Ciutadella?

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Diputat. Sr. Conseller, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'HABITATGE I OBRES
PÚBLIQUES (Jaume Carbonero i Malberti):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Diputat, efectivament està previst que el mes de maig del 2011 estigui operatiu el nou port comercial de Ciutadella en el dic exterior de Son Blanc. Com a conseqüència d'això, l'antic port, com vostè ha dit, quedarà alliberat de l'esmentada activitat comercial i aquest fet serà una oportunitat única per dur a terme la seva reordenació amb criteris d'eficiència i racionalitat, procurant un màxim consens amb la comunitat portuària.

Dia 15 de novembre passat, Ports de les Illes Balears va fer una presentació d'una primera proposta d'ordenació a la seu de l'ajuntament, amb associacions i col·lectius de la comunitat portuària de Ciutadella. El resultat d'aquesta reunió va ser positiu ja que es va donar suport a aquestes línies mestres, a aquesta primera proposta, exposant els col·lectius diferents suggeriments que a aquestes hores ja s'han tengut en compte en la proposta de reordenació definitiva que està redactada i que properament presentaré a aquests col·lectius i a l'opinió pública de Ciutadella en els pròxims dies.

Aquesta primera fase és una reordenació de la zona marítima, a la qual seguirà una reordenació integral de la zona portuària terrestre, que consisteix en la instal·lació d'un pantalà fix i sis pantalans flotants. Amb tot es guanyaran aproximadament 506 nous amarraments que serviran per alleugerir la llista d'espera d'iot base que en aquests moments existeix, però també es resoldrà una mancança històrica del Port de Ciutadella, una suficient oferta de llocs de trànsit. El nostre objectiu és que els pantalans flotants, quasi tots, puguin ser ja operatius la propera temporada d'estiu. Les obres del pantalà fix podran o no iniciar-se passat l'estiu.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Conseller. Sr. Carretero? No vol fer ús de la paraula.

I.10) Pregunta RGE núm. 6008/10, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Cristina Rita i Larrucea, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a començament de curs de formació professional.

La següent pregunta 6008/10 és relativa a començament de curs de Formació Professional. La formula la diputada Sra. Cristina Rita del Grup Parlamentari Socialista. Sra. Rita, té la paraula.

LA SRA. RITA I LARRUCEA:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Bon dia, senyors diputats i senyores diputades. Aquesta pregunta es formula al conseller d'Educació i Cultura perquè a aquest parlament i també a nivell mediàtic cada any li donam molta importància al començament del curs de cicles sobretot de primària perquè mobilitzen molta gent, tant alumnat com professorat, i és per aquest motiu que aquesta vegada li volia fer una pregunta referida als cicles de Formació Professional perquè el termini de matrícula em pareix que va acabar dia 15 d'octubre, és a dir, que quan es varen acabar totes les emissions ja devia ser a finals de mes. Per tant, jo li volia demanar que fes una valoració de l'inici del curs d'aquests cicles formatius.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Rita. Sr. Conseller, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Bartomeu Llinàs i Ferrà):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Diputada, des de la conselleria valoram positivament l'inici del curs per dues raons: una perquè ha estat un inici de curs dins la Formació Professional totalment normal, sense problemes, i per una altra banda perquè hi ha hagut un augment considerable de matrícula que es constatava ja el curs passat i que aquest any encara ha augmentat més. S'ha constatat aquest augment de matrícula en sistema presencial en el cicle formatiu de graus mitjà, superior i també en els cursos d'aprenentatge professional com en el de qualificació inicial, però també en la formació en línia, *on line*, on a través de l'Institut Obert de Catalunya també hi ha hagut un increment important d'alumnat.

Suposa que en un any s'ha augmentat 1.793 alumnes i els dos darrers cursos acadèmics ha augmentat en total 3.072 alumnes. D'una manera més clara he de dir que a Eivissa s'ha passat el 2008 de 912 a 1.259; a Formentera de 42 a 70; a Mallorca s'ha passat de 1.171 a 1.463, perdó, a 8.652 -havia agafat una xifra equivocada-, i després a Menorca de 984 a 1.110. El que fa el total de les Illes Balears s'ha augmentat de 8.943 alumnes a 12.015 alumnes. Per tant, com es pot imaginar valoram molt positivament aquest augment de Formació Professional que esperam continuï amb la mateixa tendència els propers cursos i encara amb actuacions més concretes i que beneficiïn els nostres ciutadans.

Moltes gràcies, Sra. Diputada, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Llinàs. Sra. Diputada? No vol fer ús de la paraula.

I.11) Pregunta RGE núm. 6014/10, de l'Hble. Diputat Sr. Francesc Jesús Fiol i Amengual, del Grup Parlamentari Popular, relativa a privatització d'aeroports.

Per tant, passam a la pregunta 6014/10, és relativa a privatització d'aeroports. La formula el diputat Sr. Francesc Fiol del Grup Parlamentari Popular. Sr. Fiol, té la paraula.

EL SR. FIOL I AMENGUAL:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats. El Reial Decret Llei 13/10, de 3 de desembre, el president del Govern central va anunciar la privatització d'alguns o d'alguna part de la gestió d'alguns grans aeroports i la, de qualque manera, substitució d'AENA per unes altres empreses que gestionarien aquests aeroports seguint les indicacions, pareix ser, de la Unió Europea que ens empeny, si es pot dir així, a generar més estalvi i a evitar més dèficit. Deman, per tant, al Govern quina opinió li mereix aquest anunci per part del Sr. Rodríguez Zapatero.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Fiol. Sr. Conseller, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT I MOBILITAT (Gabriel Vicens i Mir):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Fiol, crec que l'opinió del Govern ha quedat ben clara aquests dies. És a dir, amb un informe que a partir de la Conselleria de Medi Ambient i Mobilitat que va presentar en el Consell de Govern i que el Consell de Govern va prendre, diguem, en consideració i assabentar-se i això es remetrà al ministeri. És a dir, a aquest govern no li agrada gens ni mica el tema de les privatitzacions i sobretot si s'han de fer en aeroports d'aquí de les Illes Balears, cosa de la qual per ara en principi no hi ha cap notícia.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Conseller. Sr. Fiol, té la paraula.

EL SR. FIOL I AMENGUAL:

Gràcies, Sra. Presidenta. Evidentment tot això significa, en realitat, que les promeses fetes pel Sr. Blanco aquest mateix any, el gener o el febrer, no me'n record bé, de cogestió, de participació de les administracions autonòmiques, etc., les cambres de comerç... me'n record molt bé, de com es gestiona tot això han quedat en no-res perquè la política en aquest moment, la posició del Govern central, és la privatització si no de les decisions sí de la gestió dels grans aeroports. Em sorprèn que la resposta del Govern sigui un document, com el que vostè ara mateix ha al·ludit, un text que a mi veritablement em sorprèn per algunes de les coses que s'arriben a dir.

En destacaré algunes perquè és un text vertaderament llarg i complex, el difícil de les coses que defensa: la creació de consells assessors i consells d'administració a cada un dels aeroports de les Illes Balears, el maneig i gestió del sistema tarifari fent un sistema tarifari independent a les Illes Balears,

a cada un dels aeroports de les Illes Balears a diferència del que facin la resta d'aeroports de l'Estat espanyol, i tot això adornat amb la definició, un poquet pomposa si em permeten la paraula, que totes aquestes consideracions que fa el Govern divendres passat són de caràcter bàsic i irrenunciable. Què vol dir irrenunciable? Què vol dir irrenunciable per a aquest govern? Que si es du endavant la privatització de la gestió se n'aniran a casa seva? Se n'aniran a casa seva de totes les maneres.

(Alguns aplaudiments)

Però, què vol dir? Que se n'aniran a casa seva per això? Què vol dir irrenunciable? A mi em pareix, Sr. Conseller, que vostès encara no s'han adonat -i comença a ser hora ara que ja acaba la legislatura- que són un zero a l'esquerra per al Govern de Madrid. Aquesta és la realitat del govern amic del Sr. Rodríguez Zapatero.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Fiol. Sr. Vicens, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT I MOBILITAT (Gabriel Vicens i Mir):

Sí, gràcies, Sra. Presidenta. Miri, Sr. Fiol, amb els aeroports hi ha dos tipus de debats, el debat de gestió pública o privada i el debat de descentralització o individualització. El que sembla és que el seu partit ja va començar el tema de les privatitzacions, el Sr. Aznar ha fet moltíssimes declaracions en aquest sentit, també el Sr. Rajoy, i ara veim que el Sr. Zapatero comença a transitar per aquesta via. Miri, aquest govern té molt clar que la gestió dels aeroports ha de ser una gestió pública, ha d'estar descentralitzada i que posam tota una sèrie de punts que és allò que ens agradaria. Que per cert, molts d'ells o gairebé tots són els que també es varen plantejar en la comissió de cogestió aeroportuària de la legislatura passada, la Sra. Cabrer. Per tant, en principi defensam sempre el mateix.

Una altra cosa és que realment a les Illes Balears el que l'interessaria és poder fer estratègies aeroportuàries pròpies, i això es fa descentralitzant i es fa individualitzant els aeroports, que a Madrid es vulgui o no això és una altra cosa, però en principi són els partits com el seu els que ho eviten.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Conseller.

I.12) Pregunta RGE núm. 6011/10, de l'Hble. Diputat Sr. José María Rodríguez i Barberá, del Grup Parlamentari Popular, relativa a indicacions de les auditories efectuades als ens instrumentals del Govern del 2009.

La següent pregunta, 6011/10, relativa a indicacions de les auditories efectuades en els ens instrumentals del Govern de 2009, presentada pel diputat Sr. José María Rodríguez i Barberá del Grup Parlamentari Popular, no es debatrà atesa la sol·licitud d'ajornament presentada pel Govern mitjançant l'escrit RGE núm. 6032/10.

I.13) Pregunta RGE núm. 6015/10, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Pastor i Cabrer, del Grup Parlamentari Popular, relativa a situació de l'atur a les Illes Balears.

Passam doncs a la següent pregunta 6015/10, relativa a situació de l'atur a les Illes Balears. La formula el diputat Sr. Antoni Pastor del Grup Parlamentari Popular. Sr. Pastor, té la paraula.

EL SR. PASTOR I CABRER:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Fa uns mesos, fa poc temps, vàrem assistir al debat de l'estat de la comunitat aquí on durant una hora i mitja els ciutadans d'aquesta comunitat, quan l'escoltaven, es pensaven que no teníem problemes d'atur, que l'economia havia repuntat i que la crisi econòmica havia tocat fons. Ara fa pocs dies vàrem conèixer les dades d'afiliats a la Seguretat Social i també d'aturats a la nostra comunitat; vostè, entre d'altres coses, ja serà el president que ha batut el rècord també en el mes de novembre d'aturats. Ens agradaria saber com valora aquestes dades. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Pastor. Sr. Antich, té la paraula.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesc Antich i Oliver):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Moltes gràcies, Sr. Pastor. Amb preocupació, com no pot ser d'una altra manera, i fent feina per intentar pal·liar aquesta greu situació. De totes formes el mes de novembre, atesa la nostra característica d'una activitat econòmica molt estacional sempre puja en molt l'atur. I amb preocupació sobretot per intentar donar solucions a un sector que es va desmesurar altre temps i que és el que crea molt atur a la nostra comunitat, un 66% de l'atur depèn del sector de la construcció.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. President. Sr. Pastor, té la paraula.

EL SR. PASTOR I CABRER:

Sí, moltes gràcies, Sr. President. Com sempre les culpes cap a l'anterior govern, jo li donaré una dada perquè vostè entengui realment el que feia l'anterior govern. El darrer mes de novembre que va gestionar el Partit Popular aquesta comunitat hi havia 44.490 aturats, avui n'hi ha 92.000 amb una gestió seva

després de tres anys i mig; però li puc dir el mes d'octubre, n'hi havia 33.704 i ara n'hi ha hagut 84.000. Jo crec que aquestes excuses del model de l'anterior govern, Sr. President, ja no li serveixen, ja du més de tres anys i mig gestionant aquesta comunitat.

Vostè és el culpable i és responsable d'aquestes xifres de l'atur, però, Sr. President, també és el responsable de donar solucions a les xifres d'atur. L'any que ve, que vostè va fer un pronòstic que creixeríem un 0,6, aquesta comunitat continuarà creant atur a aquesta comunitat perquè les comunitats només creen riquesa i ocupació quan creixen per sobre el 2%. Vostè, és preocupant, Sr. President, per a aquesta comunitat perquè no veim cap mesura en el Consell de Govern precisament per pal·liar aquesta situació. Vostè està preocupat, faltaria més, però no està ocupat a donar solució al principal problema que tenen els ciutadans. L'única mesura que coneixem que vostè posarà en marxa serà prorrogar uns pressuposts, uns pressuposts, Sr. President, que han generat 92.000 persones a l'atur i vostè vol que sigui la solució per a l'any que ve per crear ocupació. La veritat és que ja no té gens de credibilitat en aquesta comunitat.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Pastor. Sr. President, té la paraula.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesc Antich i Oliver):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sr. Pastor. En el mes de novembre de 2006, que vostè em parlava, el creixement de l'atur respecte del mes d'octubre va ser d'un 32% anant l'economia al màxim, d'un 32%. En el mes de novembre d'enguany respecte del mes d'octubre d'enguany el creixement de l'atur ha estat d'un 8%. És a dir, per tant, el mes de novembre, el mes de novembre l'atur sempre puja. Miri, haurien de deixar la demagògia a part quan entrem aquí. Vostès fan demagògia permanent, permanent. Vostès feren la despesa i nosaltres pagam les factures, Sr. Pastor, vostès feren la despesa i nosaltres pagam les factures.

(Aldarull a la sala)

La desmesura del sector de la construcció, la desmesura del sector de la construcció crea en aquesta comunitat autònoma un 66% de l'atur que hi ha en aquesta comunitat autònoma gràcies a unes polítiques erràtiques, gens bones per a aquesta comunitat autònoma.

Durant quatre anys vostès no es preocuparen el més mínim ni de reforçar el turisme ni de treballar noves tecnologies ni de crear nous camins que donassin solidesa a la nostra economia. Vostès només per les activitats que anaven per augmentar grans quanties, desmesura del sector de la construcció que ha creat un 66% de l'atur. Això és el que a nosaltres ens toca arreglar, això és amb allò que nosaltres feim feina.

(Remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesc Antich i Oliver):

I no em parli de si vostè coneix mesures o deixa de conèixer mesures, encara és hora que vostè hagi duit una sola proposta. Vostè només compta aturats, només compta aturats.

(Aldarull a la sala)

Ni una sola proposta, a no ser que denunciar els jutges, els fiscals i els policies sigui una proposta per llevar l'atur.

(Continua l'aldarull)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies. Gràcies.

II. Interpel·lació RGE núm. 5599/10, presentada pel Grup Parlamentari Mixt, relativa a traspàs de competències de l'Estat a la comunitat autònoma.

Passam, ara, al segon punt de l'ordre del dia que consisteix en el debat de la Interpel·lació RGE núm. 5599/10, presentada pel Grup Parlamentari ...

(Remor de veus)

Srs. Diputats, els agrairia una mica de silenci.

Com els deia, consistirà en el debat de la Interpel·lació RGE núm. 5599/10, presentada pel Grup Parlamentari Mixt, relativa a traspàs de competències de l'Estat a la comunitat autònoma.

Té la paraula pel Grup Parlamentari Mixt el Sr. Melià, per un temps de deu minuts.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats. Vull començar el debat d'aquesta interpel·lació amb unes paraules, no sé si profètiques, del president del govern Antich en el debat d'investidura de juliol de 2007. Deia el president, amb relació a les reivindicacions que li feien els grups parlamentaris, sobre l'increment de l'autogovern que estava totalment d'acord amb vostès amb la idea de treballar per l'autogovern i ens trobam, des del meu punt de vista, en un moment molt important, l'aprovació de l'Estatut d'Autonomia que vàrem tenir ocasió de consensuar amb el Partit Popular i ens dóna la possibilitat de noves competències; policia, la cogestió aeroportuària que nosaltres tenim pactat que de forma immediata ha de ser una de les qüestions que hem d'aconseguir. Ja dic, juliol 2007.

Bé, d'ençà d'aquest debat ha plogut molt, però crec que és important contextualitzar la nostra interpel·lació. És evident que el 2007 les Illes Balears varen aprovar un nou estatut d'autonomia i el primer que li volem demanar al Govern és, quines noves transferències hem aconseguit en virtut d'aquest nou estatut d'autonomia? Perquè és evident i lògic pensar que aprovat un nou estatut d'autonomia, que en teoria suposava una ampliació del sostre de l'autogovern, automàticament després vendrien transferències d'aquestes competències.

Per tant, la primera qüestió que plantejam al Govern és que ens especifiqui quines competències han vingut a través d'aquest nou estatut d'autonomia. Perquè el context d'aquesta negociació i d'aquest estatut d'autonomia i d'aquesta legislatura era un context, teòricament, un context polític on el Govern de les Illes Balears comptava amb un govern amic, per utilitzar -diguem- una expressió col·loquial, és a dir, que hi hauria bona interlocució, bona complicitat i que se'ns seria més fàcil aconseguir els nostres objectius.

A més, aquesta legislatura començava amb un plantejament del Govern central i del seu president que en teoria era allò que es va resumir en l'Espanya plural, l'Espanya plural lògicament suposava una creença en les bondats del model autonòmic, de la descentralització, del repartiment territorial del poder, etc. Per tant, això també s'hauria d'haver concretat en traspassos de competències a les Illes Balears. Bé, això era el context, el que passa és que nosaltres tenim la sensació que aquest context no ha duit cap concreció, al contrari, en tot cas una involució. Vivim una involució a nivell d'Estat amb relació al model autonòmic perquè es carreguen les tintes sobre les comunitats autònomes com les grans culpables del dèficit públic.

Recentment, aquest cap de setmana, sortia publicat que el 17% del dèficit públic de totes les administracions de l'Estat espanyol, el 17%, pertany a les comunitats autònomes. Això ja sé que aquí és sabut, però crec que és important dir-ho, perquè és important constatar que el 17% en tot cas és culpa de les comunitats autònomes *ergo* la gran part del dèficit públic a l'Estat espanyol no és culpa de les comunitats autònomes que, a més, no podem oblidar que gestionen els grans capítols de despesa: salut, serveis socials, educació.

Bé, aquest és, per tant, el context des del qual nosaltres feim aquesta interpel·lació i el que volem és concretar realment com estan algunes de les competències que, en teoria, en aquesta legislatura s'havien de transferir a les Illes Balears, la primera d'elles justícia.

Hem tengut diversos debats, compareixences del conseller, tenim una Direcció General de Justícia que, en teoria, preparava diguem els ormejos, preparava la infraestructura, preparava el personal i l'administració autonòmica per rebre aquesta competència important. En justícia, fins allà on sabem realment fa molts mesos que no es produeix cap avanç; reunions en veiem molt poques o almanco de la informació de què nosaltres disposam, i ens agradaria que el conseller ens aclarís com està aquesta qüestió de justícia, que pareixia que havia de ser imminent, que vull deixar constància que formava part de l'acord de governabilitat també firmat el 2007, que va possibilitar aquest actual govern que tenim.

La segona competència a la qual vull fer referència és la policia autonòmica. La policia autonòmica també formava part de l'acord de governabilitat. Unió Mallorquina ha presentat una proposició de llei, vist que el Govern no feia res en matèria de policia autonòmica i fa un grapat de mesos el flamant vicepresident en aquest moment del Govern central, aleshores ministre d'Interior, va dir que de transferir i posar en marxa policies autonòmiques zero.

Això ens preocupa molt, perquè és evident que hi ha una part que és competència de la comunitat autònoma i que possibilita que hi hagi l'opció de posar en marxa la policia autonòmica, però és evident que si volem una policia integral, com s'ha aprovat a qualche proposta de resolució en aquest Parlament, necessitam que l'Estat faci una transferència en matèria de seguretat en aquesta policia. Per tant, també voldríem saber si hi ha alguna passa, alguna negociació, si hi ha hagut qualche reunió que ens pugui donar llum sobre aquesta qüestió de la policia autonòmica.

Una tercera competència a la qual volem fer referència és ports i aeroports. Deia el president, a la cita amb la qual ha començat aquesta intervenció, que l'aeroport seria una realitat immediata. Realment ja no sabem on som en el tema dels aeroports, el canvi d'opinió continuat del president Zapatero ens fa pensar que realment no sap ni el que vol ni el que defensa, si és que vol i defensa qualche cosa concreta. Vàrem passar de cogestió aeroportuària de Barcelona i Madrid, i la queixa per part de les Illes Balears, amb la qual vostès saben perfectament que tenien el suport d'Unió Mallorquina que aquesta cogestió no inclogués l'aeroport de les Illes Balears, ara hem passat a la privatització.

Clar, a nosaltres, que apostam per la singularitat, per la gestió individualitzada, com es diu, per la lliure competència dels nostres aeroports, ens preocupa molt aquest procés, perquè és evident que és un procés que assenyalava un camí i un destí final, i aquest camí i aquest destí final no és precisament el que nosaltres defensam i el que pensam que seria més positiu per a les Illes Balears, i no només ho pensa Unió Mallorquina, ho ha dit la Cambra de Comerç, entre molts altres actors socials i econòmics d'aquest país.

Ports, ports d'interès general. Aquí es va aprovar una moció del Partit Popular sobre ports, on es deia que s'havien de transferir els ports, les instal·lacions nàutiques dels ports d'interès general, perquè no té sentit que una competència exclusiva, fins i tot les instal·lacions nàutiques, encara que estiguin dins els ports d'interès general, continuïn sent gestionades pel Govern central, el qual no té cap regulació i hi ha una llacuna jurídica evident en relació amb aquesta qüestió i que som maltractats i, de fet, som sucats com a elements de finançació de l'Autoritat Portuària. I després es reclamava en aquesta moció que es va aprovar en aquest Parlament la transferència dels ports de Maó, d'Eivissa, de la Savina i d'Alcúdia, sobre aquesta qüestió també voldríem saber si s'ha avançat alguna cosa, perquè, en la nostra opinió, el que hem fet és retrocedir, perquè la llei pactada pel Partit Popular i pel Partit Socialista a nivell d'Estat, la nova llei de ports, precisament no ens obri portes sinó que ens en tanca en relació amb aquesta qüestió de ports d'interès general.

Una altra competència a la qual també volíem fer referència és costes i litoral. En matèria de costes i litoral, no importa dir que les costes i el litoral són elements fonamentals del benestar dels ciutadans de les Illes Balears, formen part de la nostra indústria turística de manera indissociable i per tant que hi hagi una bona gestió, una gestió ràpida, eficaç, que les autoritzacions, les concessions es tramitin amb agilitat, que, si s'ha de fer, com passava en el municipi de Capdepera, qualche actuació d'implantació d'arena això també es pugui fer abans de l'estiu i no com ha passat, que no s'ha fet, i que per tant la zona ha patit aquesta manca de diligència de l'administració. Bé, totes aquestes qüestions entenen nosaltres que es podrien resoldre si hi hagués aquestes transferències de competències. També voldríem saber si sobre aquesta qüestió s'ha produït qualche tipus d'avanç o de reunió.

I finalment, la darrera competència de la qual volíem parlar és polítiques actives d'ocupació. Les polítiques actives d'ocupació vostès saben que hi va haver un acord de pressuposts amb el Partit Nacionalista Basc i Coalició Canària per part del Govern central, en el qual es va incloure la transferència d'aquesta competència al País Basc, i es va dir aleshores que qualsevol comunitat autònoma que aspiràs a assumir aquesta competència tenia les portes obertes. Bé, d'això ja fa una sèrie de mesos, també volíem saber com estam en aquesta qüestió.

Moltíssimes gràcies.

(La Sra. Vicepresidenta primera substitueix la Sra. Presidenta en la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Melià. Té la paraula el representant del Govern, en aquest cas el Sr. Moragues.

Sr. Moragues, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Albert Moragues i Gomila):

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Arribant com som al final de la legislatura pensam que és adient fer balanços de l'acció de govern, per tant benvinguda sigui aquesta interpel·lació, Sr. Melià.

No recordaré ara i aquí la història dels diferents traspasos produïts al llarg dels trenta anys d'història de la comunitat, des que érem ens preautonòmic fins a aquest moment, però sí que crec convenient, perquè té continuïtat en l'acció de Govern d'aquesta legislatura, donar un cop d'ull a les dues legislatures anteriors per comprovar que hi va haver traspasos en matèries com la gestió de l'Institut Nacional d'Ocupació, en l'àmbit de treball, ocupació, de formació de l'ensenyament, etcètera. I com és lògic, hi va haver competències els acords de les quals no es van poder produir. En aquesta legislatura hem fet efectius dos dels quatre traspasos que ja estaven en negociacions, el primer en negociació des del 2004, en matèria d'assistència i serveis socials; d'assistència sanitària i d'ocupació i formació professional, perdó, ocupacional, encomanades a l'Institut Social de la Marina, que va entrar en vigor en aquesta comunitat autònoma l'exercici d'aquestes competències el dia 1 de gener del 2008.

En un segon terme, unes negociacions que estaven aturades des del maig del 2006, va ser la gestió del Parc Nacional Marítim Terrestre de l'arxipèlag de Cabrera, que també va ser transferida a aquesta comunitat durant aquest exercici de legislatura i que va entrar en vigor de 1 de juliol del 2009.

Ens queda per fer efectius els traspasos de la sanitat penitenciària, en aquest moment aturat per qüestions conceptuals i dels mitjans personals i materials de l'administració de justícia a què vostè ha fet esment especial. Jo també en vull fer, primer de tot, pensar, dir que el procés de transferència d'aquesta competència és un procés que va començar dia 25 de novembre del 2002, fa més de vuit anys i que en aquests hi han intervingut distintes forces polítiques, distintos governs aquí i allà, a Madrid, els dos artífexs del es negociacions. Des de l'inici de les negociacions, excepte en certs moments molt puntuals, el Govern de les Illes Balears i el Govern d'Espanya han mantingut discrepàncies insalvables, propiciades no només per la metodologia sinó també per les xifres vinculades al traspàs que manejaven cada una de les administracions i que van provocar, ja a l'acabament de l'anterior legislatura, que el procés se'n anàs en orris, i amb aquesta situació es va arribar a les eleccions de maig del 2007.

Des del primer dia, aquest govern i el conseller que els parla, quan jo era, precisament, competent en la matèria, vam ser plenament conscients que calia tornar a emprendre les negociacions, convençuts com estam, que en condicions adients de suficiència financera el traspàs de l'administració de justícia a les Illes Balears contribuiria eficaçment a millorar aquest servei públic.

Només em referiré a una reunió, la que vaig mantenir dia 11 d'octubre del 2007, amb el ministre de Justícia, perquè pens que va ser clau. En aquesta reunió vam establir les noves bases sobre les quals consideram que s'ha d'ordenar el traspàs; per un costat, vam donar per bona, i com a xifra de partida per tornar a emprendre les converses, la quantificació del cost efectiu que ens havia presentat el ministeri a les acaballes de l'anterior legislatura. La nostra idea era, i així ho hem fet, anar actualitzant aquesta xifra a mesura que anàvem examinant amb detall els béns, els drets i les obligacions inherents a la transferència. I per altra, vam deixar ben clar al ministeri que només acceptaríem les transferències si les inversions en execució i les programades no suposaven cap càrrega financera addicional per a la comunitat autònoma. Des de l'aleshores mai, mai, no s'han suspès els contactes, tant des del punt de vista tècnic com polític.

Els puc dir que ara estam en condicions d'encarar la recta final d'aquesta negociació, per dues raons: primera, per l'evolució del cost efectiu, que ha experimentat un increment percentual de més del 16% i que afecta tots els capítols, hem passat d'una xifra de 51 milions a quasi 60 i parl amb dades relatives a finals de desembre del 2009, no és la xifra final, però anam ben encaminats. I segona, perquè des del Govern hem col·laborat activament amb el ministeri per ajudar a resoldre les mancances estructurals que suporta l'administració de justícia, i em referesc, com vostès saben molt bé, a les grans infraestructures pendents, Maó, Ciutadella, Inca i Manacor i sobretot Eivissa. I si ho consideram oportú en podrem parlar un poc més endavant. En el Govern estam convençuts que en els propers mesos podrem exposar amb més garanties la possibilitat de formalitzar un bon acord, de traspàs, satisfactori per a la ciutadania de les Illes Balears sense que l'escenari temporal sigui un condicionant definitiu, perquè, com ja he assenyalat, és essencial que el finançament de les noves infraestructures quedi resolt i ara no hi està.

Ara em referiré a les negociacions iniciades en aquest Govern per fer efectiu el traspàs sobre tres competències més. En primer lloc, la gestió del litoral; en segon lloc, els aeroports i heliports no qualificats d'interès general, i en tercer el traspàs de les reclamacions econòmicoadministratives. Fins ara, les úniques competències que l'administració de la comunitat autònoma havia exercit sobre l'àmbit del domini públic marítim terrestre i les zones adjacents havien estat les traspassades materialment en virtut del Reial Decret 356/1985, de 20 de febrer, que feia efectives les competències sobre ordenació del territori, litoral inclòs, en matèries d'abocadors industrials i contaminants. Ara, a través de la reforma de l'Estatut tota la gestió corresponent a títols d'ocupació d'aquest domini específic, en especial l'atorgament d'autoritzacions i concessions, ha passat a ser competència de la comunitat autònoma de les Illes Balears.

Conscients de la importància que representa per a aquesta comunitat poder gestionar la zona de domini públic marítim terrestre, el Govern, i concretament l'exconseller Miquel Àngel Grimalt, va demanar la convocatòria urgent de la ponència bilateral tècnica per iniciar les negociacions del traspàs, i així s'ha anat fent feina. Dir que dia 3 de desembre, la setmana passada, des del 3 de desembre, com dic, comptam ja amb un principi d'acord sobre el text articulat de traspàs i començam ja les negociacions sobre la valoració del cost efectiu.

També els vull informar que en el marc de la darrera ponència, el Govern va proposar al Ministeri de Medi Ambient que estudiï la possibilitat de donar contingut a un concepte que consideram clau, com és el d'aigües de les Illes Balears que apareix a l'article 30.5 de l'Estatut. Això ens permetria participar en la gestió de les aigües interiors i el mar territorial de les nostres illes; per exemple la comunitat autònoma de Canàries negocia amb el Govern espanyol precisament aquest concepte, i ja ha estat presentada una proposició de llei en el Congrés dels Diputats en aquest sentit. Aquesta segurament serà un gran tema de debat per a la propera legislatura.

En aeroports i heliports no qualificats d'interès general, les posicions encara estan molt allunyades; a la ponència tècnica de dia 2 de desembre, el Govern també va sol·licitar que es comencin els tràmits per fer efectiu el traspàs de la gestió de l'aeroport de l'interès general de Son Bonet, des del ministeri es van mostrar receptius a explorar aquesta possibilitat.

I en tercer lloc, he de dir que hem iniciat les negociacions per fer efectiu el traspàs de les reclamacions econòmicoadministratives. A la ponència tècnica del passat 2 de desembre també vàrem acordar el text articulat i ens varen presentar una primera valoració sobre el cost efectiu que encara no consideram adient.

Per a la legislatura que ve ens quedarà per assumir la gestió de les modificacions de quotes d'incentiu per a la contractació. Les Illes Balears ja tenen traspassades la pràctica totalitat de les polítiques actives d'ocupació. El ministeri prepara una negociació multilateral amb el conjunt de les comunitats autònomes, excepte Canàries i el País Basc, per traspassar aquesta matèria a la qual vostè ha fet referència a la seva intervenció.

També ens quedarà, per iniciar el debat sobre assumptes de tanta importància, als quals vostè ha fet referència a un i a l'altre no, però que tots dos són molt importants, com són la policia autonòmica i la gestió de la immigració.

Sobre la política autonòmica, la policia autonòmica, com saben tots vostès, hi ha una proposició de llei del mateix grup interpel·lant, per tant tindrem ocasió segur de parlar-ne més acuradament a les pròximes setmanes, de totes maneres pens que aquesta és una competència molt sensible socialment parlant, la negociació de la qual és tècnicament complicada tant per a la nostra comunitat com per al mateix Estat. Si optam pel model substitutori, és a dir, el que es desplega al mateix temps que es replega als cossos i a les forces de seguretat de l'Estat, obliga les dues parts a tenir molt més clar tots els vessants del tema que ens ocupa: model, mitjans, pressupost, calendari, encaix dins un model policial en l'àmbit de l'Estat, que no es pot oblidar, cosa que òbviament encara no ha fet la nostra comunitat. Si optam per les unitats adscrites, és evident que és molt més fàcil, tot i que tant per a l'un com per a l'altre és indispensable comptar amb recursos econòmics que ara per ara no tenim. De totes maneres, en algun moment s'ha de començar a parlar del tema i benvingut sigui aquest moment.

Sobre la gestió de la immigració, seguint un poc el camí de la negociació iniciada per Catalunya, els puc dir que hem intentat obrir-la també nosaltres, sense massa èxit. En tot cas, també crec que abans d'encetar aquest traspàs ens haurem de seure totes les forces polítiques per definir l'abast de la funció executiva que l'Estatut atribueix a la comunitat autònoma quan parla de la matèria genèrica d'immigració, però pensam que recorregut n'hi ha.

Acab, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Com hem vist, hi ha plantejades i en distintes fases i distintos escenaris totes les competències previstes, exceptuant la de la policia i el Govern és optimista, en el sentit que abans d'acabar la legislatura puguem sumar a les transferències que ja ens han estat transferides, a les competències que ja han estat transferides a aquesta comunitat, alguna més del es que negociam actualment.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Moragues. Passam al torn de fixar les posicions. Intervenem, pel Grup Parlamentari BLOC per Mallorca i PSM-Verds, el Sr. Alorda.

Sr. Alorda, té la paraula.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores diputades, senyors diputats. Sr. Conseller, nosaltres compartim molt àmpliament l'exposició i les demandes i les reflexions que s'apuntaven per part de l'interpel·lant, el Sr. Melià, i crec que realment el balanç és magra dins la legislatura per part d'aquest tema de les transferències.

De totes maneres, no hi ha dubte que és un tema bilateral i que nosaltres, que no hem compartit mai l'optimisme respecte dels amics de Madrid, quan parla el PP del PSOE i el PSOE del PP, sinó que més aviat l'experiència històrica ens du a què d'amics en tenim pocs i que realment s'ha de treballar i que hauria de ser des de la unitat, cosa que tampoc no s'ha produït en aquest temps.

Crec que és simptomàtic, com s'ha apuntat, que alguna de les transferències que han arribat, com ara les polítiques actives de treball, hagin arribat a través dels grups nacionalistes del Congrés, de les Corts Generals, i a partir d'unes negociacions a les quals, fins i tot sense tenir estrictament la competència atribuïda a l'Estatut d'Autonomia, arribarà la transferència; mentre que d'altres que tenim atribuïdes a l'Estatut, doncs encara no hauran arribat. De fet, hem viscut, com s'ha apuntat, una involució, jo crec que en un tema, a un moment clau com ha estat la sentència del Tribunal Constitucional sobre l'Estatut de Catalunya, que té unes conseqüències realment de terratrèmol dins el que és la funció institucional d'un Estatut dins l'entramat de l'ordenament jurídic, on es qüestiona fins i tot el paper que poden tenir d'interpretació de la Constitució i totes les competències, pràcticament, perquè es diu que l'únic que pot interpretar el 149 és el Constitucional, i no són ni tan sols interpretacions del 149, ni concrecions els estatuts d'autonomia.

Hi ha hagut un moment molt dur, com s'ha apuntat també, de voler transmetre, com a un dels problemes de la crisi econòmica, les comunitats autònomes, ho està tractant d'una manera molt dura el Partit Popular, amb declaracions que van en la línia d'involució autonòmica, molt especialment darrera l'Estatut de Catalunya, però també el Banc d'Espanya i d'altres actors que ajuden a transmetre aquesta idea.

Per tant, a nosaltres, crec que hi ha un handicap afegit que no s'ha parlat molt dins aquest tema de context, s'ha parlat del context polític per mor del color, que ja dic que no el compartim, però hi ha un context que és el de la crisi econòmica, amb un punt afegit: d'on partim amb la gestió de l'Estat de les competències? En aquest moment totes les competències que du a terme l'Estat a les Illes Balears tenen uns dèficits estructurals impressionants: no és tan clar dur administració de l'administració de justícia, ni tan sols seguretat, transvasar algunes de les funcions que en aquests moments es duen a terme per l'Estat, perquè estan amb uns dèficits realment escandalosos, al punt que han estat ajuntaments, que ha estat el Govern, que ha estat el consell, que en una situació de penúria econòmica fins i tot han fet aportacions de solars, han fet aportacions de bestretes a l'Estat espanyol per poder tirar endavant aquest tipus de propostes.

Per tant ens trobam que quan volem aclarir una competència com l'administració de l'Administració de justícia, hem de reclamar uns mínims per estar dins els mínims de l'Estat que queden molt enfora de la despesa, del cost eficient. Si a més a més aquest cost actual s'està rebaixant en aquests moments, bé, idò amb més dificultat es crea un escenari en el qual difícilment compartim l'optimisme que ha apuntat el conseller.

Sí que hi ha hagut aquest de l'Institut Social de la Marina o el de Cabrera, però certament en els grans temes com l'administració de justícia, presons o policia no es veu un avanç significatiu i nosaltres pensam que hi hauria de ser.

El que no hi pot haver és un altre llast com el d'educació, com el de sanitat, que al final vàrem assumir amb un molt mal finançament però en un moment en què nosaltres anàvem creixent a nivell de pressupostos anuals de la comunitat autònoma, i que més o menys hem diluït el desastre; el patim, però l'hem pogut més o menys afrontar. No podríem afrontar una competència mal dotada, nefastament dotada, a la qual haguéssim d'aportar doblers propis perquè no hi serien.

Una reflexió. S'ha duit el tema dels aeroports. Aquí sí que aquesta hauria de ser cabdal; totes elles, però de l'aeroport s'està movent el tema, i ara seria el moment de no perdre el tren. Tant aeroports com ports és el moment d'afrontar aquesta situació i arribar-hi.

L'altre element, i per anar fent només una panoràmica, és una reflexió sobre les polítiques estrictament d'execució. Nosaltres hem defensat i creim que hi hauria d'haver administració única en el sentit que l'administració de l'Estat a les Illes Balears fos la comunitat autònoma i en bona mesura els consells i, en part, l'administració local, però també és cert que hem de fer una reflexió sobre la funció executiva. El fet que tota la normativa la marqui l'Estat i després l'exigeixi l'eficàcia per part de qui no pot posar les normes és un element que també hem de valorar. El tema, per exemple, de tota l'administració de justícia, no tenir cap mena de paraula sobre tot el dret processal i que al final tu hagis de resoldre que tota l'eficiència en la resposta judicial al ciutadà quedi en les teves mans, hi ha d'haver algun tipus de col·laboració en aquest sentit, perquè si no les crítiques que té Catalunya, que tenen totes les comunitats que han passat per aquest tema i que ja hi tenen una experiència, les hem de tenir molt presents. La veritat és que quan un gestiona una competència necessita marges perquè els

inputs que li arriben puguin fer un *feedback* que permeti millorar la gestió. Quan aquesta se'n va cap a Madrid i fàcilment pot posar que milloris i milloris i milloris sense els ítems, sense posar-hi cap recurs addicional ni un, la veritat és que també pots entrar dins una trampa molt complicada.

Per tant aquesta és un poc la situació...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Alorda, ha d'anar acabant.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Sí, Sra. Presidenta. El marge no dona per a més, jo confii que en la moció subsegüent i sobretot en els debats que fem cas per cas, com hem tengut amb aeroports, com tendrem amb policia, com podríem tenir amb el cadastre, amb costes, amb cada una de les competències executives en les quals hauríem de participar, podem aprofundir la posició del nostre grup al respecte.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Alorda. Per part del Grup Parlamentari Socialista..., Sr. Boned. Sr. Boned té la paraula.

EL SR. BONED I ROIG:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores diputades, senyors diputats, com ha dit el conseller efectivament és segurament un bon moment per fer una anàlisi, fer un balanç de les feines que s'han anat fent al llarg d'aquests anys en aqueix tema del traspàs de competències.

Segur que estarem tots d'acord que, en la possibilitat d'assumir com més competències es puguin, millor, perquè això permetrà al Govern de la comunitat autònoma efectivament poder desenvolupar aquelles feines dependents d'aqueixes competències que ara estan en mans del Govern del Estat d'una manera més propera i segurament més efectiva de cara sobretot al resultat definitiu per al ciutadà d'aquesta comunitat autònoma.

Es deia per part de l'interpel·lant que més avanços es podria fer una valoració que hi ha hagut passes enrere. Jo crec que, passes enrere, no n'hi ha hagut. Efectivament es pot entendre que s'ha avançat més de pressa o s'ha avançat més a poc a poc, però segur que en tots i cada un dels punts que han estat exposats s'ha anat avançant respecte del que hi havia a l'inici d'aqueixa legislatura. S'ha fet especial incidència en cinc punts fonamentals en matèria de traspàs de competències -justícia, policia autonòmica, ports i aeroports, costes i litoral, i polítiques d'ocupació-, i efectivament n'hi ha algunes que van més endavant que les altres. He de dir que a més d'aquestes, i tal com hem pogut sentir de la intervenció del Sr. Conseller, altres qüestions, que algunes van relacionades amb aqueixes més principals, però sí també s'està negociant i també es va avançant degudament.

Jo crec que n'hi ha algunes..., també s'ha fet referència per part del portaveu del BLOC a algunes qüestions que ja estan tancades, que també a principi de legislatura hi havia negociació oberta, el tema de Cabrera o l'Institut Social de la Marina són qüestions ja tancades, i efectivament potser convé ressaltar-ne algunes com justícia que estaven obertes des d'un primer moment i que en aquest moment no estan tancades. No menys important, efectivament, és el tema del litoral, el tema de ports, aeroports... Bé, de fet no és que siguin menys important qualsevol d'elles, el que passa és que a l'hora de prioritzar s'haurà de donar prioritat a alguna d'aqueixes qüestions també a l'hora de negociar.

Podem parlar, i com s'ha dit aquí també, interessant i important serà el debat que segurament tindrem i obrirem en cada moment de les diferents propostes d'aqueixes diferents àrees i gestions a traspassar, però crec que és important tenir en compte un element clau, comú pràcticament a totes elles o a bona part d'elles, i és que si no s'ha pogut avançar més de pressa i des del ministeri no s'ha posat segurament, o no s'ha estat tan receptiu com ens agradaria segurament a tots a les reclamacions fetes des del Govern de la comunitat autònoma en diverses d'aqueixes competències no és, supòs, ni per falta de voluntat del Govern, i vull entendre i vull creure que tampoc per falta de voluntat del Govern de Madrid. El que sí és cert és que ens trobam en una situació que no podem aïllar, no podem aparcar i no podem oblidar, i és una greu situació econòmica que condiciona d'alguna manera, per dir-ho negativament, poder avançar amb més fluïdesa en aqueixes negociacions.

Efectivament el tema de justícia és important però jo crec que, i faig especial referència a aquest perquè és dels que fa més temps que s'estan negociant, hi ha avanços importants però és dels que segurament estan més afectats per aqueixa situació, i jo crec que hem d'aprendre d'errades anteriors, de fa algun temps. No ens serveix ni ens val que arribin competències de qualsevol manera perquè llavors té un cost greu per a la nostra comunitat autònoma, i allò que ha de ser per millorar i ha de ser un benefici acaba essent una càrrega insostenible, i crec que aqueixa no és la idea. Per tant acceptar i buscar la manera que com més aviat arribi aqueixa competència, sí, però amb la certesa que les competències arriben degudament finançades, perquè si no de poc ens serveix que tinguem tot el que ens agradaria tenir per gestionar des del Govern si el finançament és insuficient; llavors té un cost que no ens agradaria i per tant la repercussió en aquests ciutadans a què em referia al principi no és positiva sinó que al final econòmicament és negativa, i això crec que és insalvable.

Jo crec que s'ha de confiar que el Govern continuï fent la feina de la manera que l'està fent, reclamant aquest finançament lligat a aqueixes competències, que no per córrer més s'obté un millor resultat i que en qualsevol cas el que s'ha d'intentar és que allò que arribi i es pugui consolidar com a competència pròpia estigui degudament finançat i no tinguem problemes posteriors que, d'aquests, ja en coneixem d'altres ocasions i creim que, com he dit abans, hem d'aprendre de les equivocacions de fa algun temps i no cometre les mateixes errades.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Boned. Per part del Grup Parlamentari Popular, Sr. Jerez. Sr. Jerez, té la paraula.

EL SR. JEREZ I JUAN:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, Sr. Conseller, molt breument, en primer lloc i com no pot ser d'altra forma hem de celebrar la iniciativa del grup proponent, per portar a aquesta cambra una interpel·lació que ens ha de servir, a tots i cada un de nosaltres, per fer una anàlisi, per fer un balanç de les relacions bilaterals entre el Govern de l'Estat i el Govern d'aquesta comunitat autònoma.

Com tots els diputats saben i tots recordaran, el Govern de les Illes Balears va justificar en el seu dia la confecció d'un pacte d'esquerres amb un pretext, un clar pretext que era que un pacte d'aquestes característiques permetria aprofitar les relacions entre el Govern central i l'autonòmic tenint en compte que a Madrid també hi governava, precisament, el Partit Socialista del Sr. Rodríguez Zapatero. Dit això resulta avui saludable, com dic, analitzar i fer balanç per comprovar si aquell motiu que en aquell moment al·legaven aquelles persones s'ha complert i si efectivament està perfectament justificat que la força política més votada en aquesta comunitat autònoma no governàs precisament en base a un pretext que finalment no s'ha acabat complint, ni tampoc s'han acabat complint les expectatives que aquell govern d'esquerres prometia.

He de coincidir pràcticament amb la totalitat de l'exposició feta pel grup proponent, tant en l'anàlisi com en el contingut, i en aquest moment permetin-me que entri en les qüestions que en aquest debat han estat objecte de discussió.

En primer lloc faré referència a la competència de justícia. Ja fa gairebé tres anys i mig que aquest govern d'esquerres va assumir la responsabilitat, efectivament, de governar aquesta comunitat autònoma. Quan aquest govern va seure per primera vegada en aquestes cadires blaves ja s'havien iniciat moltíssimes d'accions que anaven encaminades a fer realitat el traspàs competencial d'aquesta matèria, i així ho ha reconegut precisament el Sr. Conseller. Des d'aquells dies fins a aquest moment, fins al dia d'avui, fins ara, sembla que tot aquell procés s'ha alentit; no vull dir que aquell procés estigui aturat sinó que no té la mateixa empenta, no té la mateixa força ni tampoc té la mateixa energia i vitalitat que tenia en moments anteriors.

I avui es fa absolutament difícil, molt complicat pronosticar un resultat immediat, entre altres coses perquè encara estam negociant precisament el que és més important, que és la dotació econòmica que rebrà aquest executiu per tal de gestionar aquesta competència, i podrem estar d'acord que la matèria és complexa i hi ha molts d'elements que s'han de tenir en compte i s'han de, precisament, valorar -mitjans personals, infraestructures, edificis-, però crec que hi ha hagut prou temps per confeccionar un estudi amb una valoració ben aproximada del cost efectiu i el cost real d'aquesta competència. L'única referència que en aquest moment tenim damunt la taula són entre 50 i 55 milions d'euros; recordin vostès que l'anterior govern d'aquesta comunitat autònoma estimava el traspàs de la competència en un cost efectiu d'aproximadament 80 milions d'euros, el que ens fa sospitar i pensar que possiblement estiguem negociant, com dic, a la baixa, circumstància bastant perillosa si volem tenir el traspàs d'aquestes competències i que siguin unes competències ben dotades, dignes, que donin efectiva resposta als edificis obsolets, als edificis inadequats i a la implantació de noves tecnologies, el que farà que tinguem en aquesta comunitat una justícia àgil i eficaç.

En matèria dels ports, ports, també crec que es fa necessari fer menció pel que representa a les Illes Balears la reivindicació d'aquesta precisa matèria, i des que aquest parlament aprovàs distintes iniciatives proposades pel grup parlamentari i altres grups d'aquesta cambra, res no s'ha mogut. El govern amic del Sr. Rodríguez Zapatero pocs gests ha fet en aquesta matèria, i és que aquesta qüestió crec que és cabdal i és absolutament important perquè..., no només per una qüestió de justícia, sinó per una qüestió estratègica. Crec que aquesta competència ha de ser constantment i permanentment reclamada des de l'executiu balear i ha de ser la seva punta de llança perquè efectivament puguin ser finalment recepcionades en condicions en aquesta comunitat autònoma.

En matèria d'aeroports, mirin, després de conèixer el decret del Sr. Rodríguez Zapatero la participació d'aquesta comunitat autònoma en matèria aeroportuària haurà de passar per comprar els aeroports, per comprar els aeroports, perquè si el Govern vol privatitzar-los possiblement l'única forma de participació que tinguem en aquest moment en aquesta comunitat autònoma en relació amb aquestes infraestructures serà comprar aeroports. El Partit Popular està allà on estava, nosaltres som uns clars defensors del que hem mantengut sempre en aquesta cambra, que són les polítiques de cogestió aeroportuària, que consideram la fórmula més adient de participació del Govern, i també dels agents econòmics per tal de gestionar una matèria absolutament també estratègica per a aquesta comunitat autònoma.

En matèria de costes crec que seria també importantíssim i molt necessari que aquesta matèria fos transferida, en particular per donar agilitat a la tramitació dels expedients de concessions administratives que es localitzen precisament a zones del litoral, si bé (...) competència sí que seria interessant que la gestió fos transferida d'acord a les característiques del nostre territori, que efectivament és francament especial.

I, per acabar, s'ha fet referència aquí a les polítiques actives d'ocupació i jo també en vull fer cinc cèntims. No diré gaire cosa perquè potser no és...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Jerez, ha d'anar acabant.

EL SR. JEREZ I JUAN:

Acab, Sra. Presidenta. ...no és objecte d'aquest debat, però crec que en relació amb la transferència d'aquestes competències, després d'haver vist el que ha passat amb el concert basc, la gestió dels recursos de formació laboral de les quotes crec que el més important hauria de ser l'agilitació i l'acceleració dels acords amb el Govern central per tal que totes les comunitats autònomes puguin tenir efectiva participació d'aquestes polítiques de gestió d'aquests recursos laborals.

Poca cosa més. Esperarem la moció a veure què ens depara i en funció de la moció ampliarem els nostres arguments i li donarem suport si així ho trobam adient.

Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Jerez. En torn de rèplica del grup autor de la interpel·lació, Sr. Melià. Sr. Melià, té la paraula.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, bé, sembla que tots els grups han considerat interessant i pertinent el debat d'aquesta interpel·lació, cosa de la quals ens alegrem, però com deia el conseller són moments de fer balanços. Estam a final de legislatura i, com deia un partit que dóna suport a aquest govern, el balanç en aquesta qüestió de la transferència de competències és magre, jo diria que és molt pobre, molt minso, molt limitat, que ens hem quedat molt per davall de les expectatives que hi havia.

Se'ns diu que s'han traspassat dues competències, dues competències, molt poqueta cosa, l'Institut Social de la Marina i Cabrera, quan nosaltres li plantejam el debat de grans temes, de temes d'abast de país, i hi ha temes i hi ha transferències que no és una qüestió tan econòmica, entenc jo, perquè entenc que per exemple les concessions i les autoritzacions en el litoral no és un tema gaire econòmic, aquest. Per tant hi ha temes en els quals avançam.

No hem aconseguit, Sr. Conseller, ni que hi hagués un compromís que es produís alguna d'aquestes transferències abans que acabi aquesta legislatura, només se'ns ha dit que hi ha contactes, que hi ha hagut qualche negociació; no hi ha ni un calendari tancat, ni es veu un horitzó proper en què es concreti alguna transferència de les que vostè ha enumerat, la qual cosa ens preocupa, ens preocupa perquè després de tres anys i mig el que hauríem d'explicar aquí són realitats i són realitzacions, i no temes oberts amb què estam parlant.

He dit que en aquesta qüestió hi havia passes enrere, i hi ha passes enrere perquè nosaltres hem defensat, i en el *Diari de Sessions* consta, que per exemple en caixes d'estalvi hem anat cap enrere, i consideram, i ho volem constatar aquí, que el Govern de les Illes Balears no ha defensat la nostra competència en matèria de caixes d'estalvi. Però més enllà d'aquest exemple concret, Sr. Boned, hem anat enrere perquè hi ha un canvi de concepció a nivell de l'Estat, i el Sr. Alorda parlava de la sentència del Tribunal Constitucional de l'Estatut de Catalunya i hi ha mil exemples, basta agafar la premsa de cada dia per veure que es carreguen les tintes en contra de les autonomies com les grans culpables. És evident que això crea un panorama que no és precisament favorable al fet que hi hagi transferència de competències, més aviat el contrari, i això és el que he volgut modestament constatar.

Que ara vostè ens digui que el problema és que hi ha hagut una crisi econòmica i com que hi ha crisi econòmica, els recursos són molt escassos. Bé, el Sr. Zapatero no va reconèixer la crisi econòmica fins a finals del 2008, per tant, hi va haver un any i busques que no hi havia crisi econòmica i vostès haurien pogut aconseguir qualche transferència. Això és una realitat.

Home! Que després de tres anys i mig, Sr. Boned, em digui que no es pot córrer més, que el millor és el resultat, diu molt poc de la capacitat de gestió d'aquest govern. No és una qüestió de córrer o no córrer, és una qüestió d'aconseguir els objectius i aquí no s'aconsegueix cap dels objectius que nosaltres hem plantejat.

Sr. Conseller, no ens ha parlat de ports. Hi ha un acord d'aquest parlament per unanimitat, sobre ports, instal·lacions nàutiques i ports d'interès general i transferència de quasi tots els ports d'interès general, menys el de Palma. Sobre aquesta qüestió no ens ha dit ni una paraula. Voldríem saber com està aquest tema.

Amb justícia ens afegim un poc al que deia el Sr. Jerez, resulta que l'estimació del Govern anterior era de 80 milions i ara vostè ens parla de 60 milions com si fos un èxit. No, ens ha parlat d'aquesta xifra, la qual cosa ens preocupa. Tal vegada vostè podria concretar en quin moment ens trobam sobre aquesta qüestió de les xifres en matèria de justícia. Crec que és molt important.

En definitiva, nosaltres pensàvem que aquesta legislatura acabaria amb una sèrie de transferències de competències en matèries realment importants. Veim que les úniques matèries de les quals podem fer gala, realment són de molt poc calat, poc importants i no són estratègiques per al país. Entenem que el Govern hauria de fer un esforç i hauria d'intentar concretar i aconseguir alguna d'aquestes competències que en teoria vostès negocien.

Moltíssimes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Melià. En torn de contrarèplica, Sr. Moragues.

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Albert Moragues i Gomila):

Gràcies, Sra. Presidenta. Bé, alguns comentaris sobre el posicionament dels distints grups, als quals jo vull agrair el to constructiu en què s'han adreçat al tema. Una consideració prèvia, Sr. Melià i altres portaveus que han pujat a aquesta tribuna, hi ha dos nivells de debat que vostès molt hàbilment han mesclat: el nivell estatutari i el nivell polític. Una cosa és el que voldríem que aquesta comunitat fos però que no està recollit a l'Estatut, i una altra cosa és el que diu l'Estatut. Aquí, alguns dels portaveus que m'han precedit en l'ús de la paraula, han dit coses que no estan recollides a l'Estatut, encara que tots podríem desitjar que les coses fossin d'una manera distinta del que diu l'Estatut, estatut aprovat en aquesta comunitat autònoma, pràcticament per unanimitat, exceptuant el PSM, però que totes les altres forces polítiques vàrem aprovar. Per tant, aquesta és una primera qüestió, perquè clar, quan reclamam aeroports i coses d'aquestes, ho hem centrat exactament.

És cert que sobre aquesta matèria s'obre la possibilitat de cogestió, però açò ja és una altra qüestió, és una competència de menys categoria. Per tant, quan discutim les qüestions, com dic, hem de tenir en compte què és la literalitat de l'Estatut i quins són els nostres posicionaments polítics, perquè convindria que a l'hora de discutir sobre les negociacions esbrinàssim en quin nivell ens posam a l'hora de seure amb el Govern de Madrid. Jo vull dir que totes -i ho dic així de solemnement-, totes les competències que hi ha a l'Estatut estan plantejades -a excepció d'una, la policia autonòmica-, totes estan ja plantejades, en distints graus, però totes estan plantejades. I les matèries importants que falten per transferir, sempre hi haurà (...), és evident, són policia autonòmica, que jo crec que està en un grau molt primari en la seva discussió i ja ho veurem les properes setmanes quan tinguem oportunitat de discutir la proposició de llei, perquè no hi ha un model estatal de policies autonòmiques, jo vull dir que la policia autonòmica de Catalunya, la primera llei és del 83 i el desplegament policial va acabar aquest any, el 2010, 27 anys, els vull dir, senyores i senyors diputats, 27 anys de tràmits que han fet possible que la competència de la policia autonòmica sigui una competència pròpia i total en aquests moments de la comunitat autònoma de Catalunya. En aquesta comunitat encara no hem començat aquest debat. Per tant, ens ho hem de prendre amb una certa tranquil·litat i evidentment aquesta és una qüestió molt important i no ens podem equivocar, però no ens podem equivocar ni nosaltres ni l'Estat. I en aquest moment el Govern de l'Estat està fent una revisió sobre quins són els models policials que més interessin a la seguretat de tot el conjunt de l'Estat espanyol, no només de les relacions bilaterals.

Llevat d'aquesta competència, totes les altres ja estan plantejades. N'hem rebut dues que són minoritàries, però nosaltres, i ja ho he dit a la meua intervenció, estam a la fase final d'una que és molt important, la gestió del litoral. Tots els portaveus que han parlat des d'aquí l'han reclamada i aquesta competència és molt probable que es tanqui abans de finalitzar

la legislatura i seria un pas molt important, tothom ho reconeix, perquè les altres competències que tenim són parcials, són complementàries, no hi ha cap gran transferència més, hi ha justícia, hi ha la policia i la gestió litoral, i aquesta és possible, la policia crec que la podem començar a debatre, però ningú no es pot esperar que la policia sigui una competència assumida en molt breu termini; i el tema de la justícia, efectivament aquesta és molt important. Jo des d'aquí he dit moltes vegades que la justícia és una competència "marró" -ho he dit així-, perquè és una competència on l'únic que ens transfereixen és la gestió diària. És a dir, no podem resoldre els problemes que té la justícia a Balears amb la competència que ens transfereixen, perquè ni podem crear jutjats, ni jutges, ni fiscals, ni secretaris. És a dir, jo també he utilitzat aquesta comparativa des d'aquesta tribuna, és com si ens haguessin transferit sanitat, però ens haguessin dit, no poden construir ni hospitals ni poden crear places de metges, escolti, açò és el que hi ha.

Aquesta competència quan vengui aquí ens durà tots els problemes de gestió quotidiana, sense poder resoldre cap dels problemes de profunditat que té la competència. Jo no vull dir amb açò que no ho haguem de fer, però ho hem de fer bé. I aquesta competència el problema més important que té no és un problema de valoració, perquè els 80 milions que deia el Sr. Jerez responen a un model de justícia, que no és el que nosaltres hem defensat, és un model distint. Les transferències, Sr. Jerez, en aquest país, és a dir, a Espanya, es transfereixen a partir d'un element molt important que és el cost efectiu, és a dir, el que li costa a l'Estat exercir la competència damunt el territori. Si una comunitat autònoma planteja models distints de justícia, cosa que jo no tenc res a dir, l'Estat el que diu és que ho paguin vostès, jo li donaré el cost efectiu d'allò que a mi em costa exercir la competència damunt el territori.

Per tant, el model que va plantejar el Partit Popular l'anterior legislatura, que per cert no va tenir molt bon resultat, perquè aquí governava el PP i allà també i el resultat va ser zero, naturalment el Govern va dir que açò no anava aumen, nosaltres el vàrem canviar, nosaltres vàrem dir que acceptàvem el cost efectiu, cost efectiu que l'any 2007 era de 51 milions i que ara són 60 i que no és una valoració que es faci massa enfora del cost efectiu. Jo crec que fins i tot és assumible per part de la mateixa comunitat autònoma, sempre i quan s'hagin resolt les qüestions d'infraestructures que són bàsiques per al futur de l'exercici d'aquesta competència. I torn a repetir el mateix, què passa amb els jutjats de Maó en construcció? Què passa amb els jutjats de Ciutadella que encara tenim problemes de cessió...

(La Sra. Presidenta reprèn la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Moragues, ha d'acabar.

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Albert Moragues i Gomila):

Acab tot d'una, Sra. Presidenta. Són, com dic, Manacor, Inca i Ciutadella i el gran escull que representa Eivissa des de fa molts d'anys. Però justícia és una transferència que, com dic, pràcticament està tancada, només ens falta resoldre, i aquí sí que hi ha la crisi, ens agradi o no ens agradi, resoldre el finançament de les grans infraestructures que falten en aquesta comunitat autònoma sense les quals és impossible que aquest govern ni cap altre, accepti la transferència.

Gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Moragues.

III. Moció RGE núm. 5966/10, presentada del Grup Parlamentari Popular, relativa a estat actual del finançament de la comunitat autònoma de les Illes Balears, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 5204/10.

Seguidament passam al tercer punt de l'ordre del dia que correspon al debat i votació de la Moció RGE núm. 5966/10 presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a estat actual del finançament de la comunitat autònoma de les Illes Balears, derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 5204/10.

En nom del Grup Parlamentari Popular el Sr. Tadeo té la paraula.

EL SR. TADEO I FLORIT:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Avui fa quinze dies vàrem tractar una interpel·lació el nou model de finançament de la comunitat autònoma. Aquell dia vàrem parlar de les inversions estatals, del nou model de finançament i del nou REB que, com ja vaig dir, *ni està, ni se le espera*. Açò ho vàrem relacionar en aquell moment fa 15 dies amb el tema dels pressuposts, un pressuposts que aquest govern no s'ha dignat a entrar en aquesta cambra, amb una falta total de transparència, obscurantisme, falta de credibilitat i també perquè no dir-ho, varen deixar a l'aire la pregunta de si amb un nou model de finançament que ens situés a la mitjana estatal, amb un model de finançament amb aquestes circumstàncies, haguessin pogut presentar un pressupost perquè ja no haurien tingut la necessitat de pujar impostos, que és l'excusa que el Govern i el Partit Socialista presentaven aquí en aquesta cambra pregunta rere pregunta.

Curiosament també la setmana passa en contestació a una pregunta, aquest govern va manifestar que els pressuposts no estaven redactats, açò ho va dir un conseller del Govern. És a dir, quan nosaltres també els dèiem que els pressuposts ni tan sols els tenien fets, hi va haver un reconeixement implícit a la contestació d'una de les preguntes. Avui, a més, amb el tema dels pressuposts podem veure en els mitjans de comunicació de Menorca com els mateixos governants de Menorca, el Partit Socialista i el PSM, reconeixen que la pròrroga dels pressuposts de la comunitat autònoma repercuteixen en el pressupost del consell insular perquè obre un caràcter provisional en els mateixos. Açò surt avui en els diaris. És a dir, inversions

estatals, nou model de finançament, el REB, les tres potes de l'edifici del finançament de la comunitat autònoma, com bé deia el conseller i nosaltres hi estàvem d'acord a principi d'aquesta legislatura en els distints debats que es produïen en aquesta comunitat autònoma, veim que al final cap dels tres no compleix les més mínimes expectacions que havien creat.

El Govern en distintes ocasions havia manifestat que el nou model de finançament ens faria arribar a la mitjana estatal i que amb el model de finançament quedarien cobertes allò que són les competències transferides i també fins i tot es podria arribar a eixugar endeutament amb el nou model de finançament. Crec que del debat de la interpel·lació que vàrem tenir avui fa quinze dies, ha quedat clarament demostrat que res d'açò és així, avui el Sr. Conseller absent en aquesta cambra en el debat d'aquesta moció, ens va arribar a dir que amb el nou model de finançament arribaríem a la mitjana, que aconseguiríem 500 milions d'euros any rere any, i açò clarament no ha estat així. Un altre tema que vull mencionar especialment perquè és un tema que ja ve des de l'any 2008, el vàrem tocar amb preguntes a la Comissió d'Economia i Hisenda, és el tema d'un nou règim especial per a les Illes Balears. En teoria i com havia manifestat també el conseller el mes de desembre, hi ha una ponència parlamentària -aturada, per cert-, però el mes de desembre havia manifestat en alguna ocasió que també entraria aquest nou règim especial per a les Illes Balears. Cosa que tampoc no s'ha fet i en aquests moments creim que tampoc es podria negociar amb les distintes forces polítiques i parlamentàries que hi ha en aquest parlament, per tal de poder tirar-ho endavant.

Crec que del debat que hi va haver avui fa quinze dies a la interpel·lació, hem tret set punts que és la moció que avui presentam, són set punts gairebé quasi tots de constatació de quina és la realitat que avui tenim amb el nou model de finançament i que crec amb el debat que hi va haver, el Grup Popular no és l'únic que ho comparteix, sinó que seran més grups parlamentaris que compartirem aquests set punts d'aquesta moció que avui presentam.

El primer punt és la constatació clara que el nou model de finançament autòndic no aconseguix que les Illes Balears se situïn a la mitjana de finançament per càpita de la resta de comunitats autònomes. I açò ha de ser una constatació d'aquest parlament perquè és una cosa que el Govern sempre ha dit que dos dels sis fons que té aquest nou model de finançament autòndic, ens permetrien arribar a aquesta mitjana.

El segon punt és deixar clar que el nou model de finançament autòndic no tan sols no cobreix les necessitats de finançament de les competències assumides, sinó que no permet reduir una part de l'endeutament, en contra de les afirmacions que també havia fet aquest govern. Se volia aprofitar en el seu moment el nou model de finançament per dir que disposaven de més doblers i a més a més també per eixugar deute. Aquest deute que tant ha disparat aquest govern en més de tres anys que du governant.

El tercer punt també, i crec que és un punt molt important, perquè de fet hi ha diferents comunitats autònomes que han dit que duran als jutjats, si no es pressuposten els avanços dels fons de competitivitat perquè en aquest moment sembla ser que no està contemplat en els pressuposts de l'any 2011. Per tant, açò a part de ser un incompliment de la Llei del nou model de finançament, al marge d'açò, també impossibilitaria que la nostra comunitat autònoma pogués arribar a la mitjana estatal quant a finançament autonòmic.

El punt quart. Demanam actuacions i negociacions per tal que amb el nou model de finançament es cobreixin suficientment les despeses en matèries d'educació, sanitat i serveis socials. Creim que la nostra comunitat autònoma no ha de dependre ni del fons de suficiència, ni del fons de competitivitat per tal d'arribar a aquesta mitjana, com fan altres comunitats autònomes que hi arriben directament i no a través d'aquests dos fons, el fons de suficiència i el fons de competitivitat.

El punt cinquè fa referència al nou REB i constata l'incompliment d'aquest govern quant que havia dit que s'aprovaria un nou règim especial per a les Illes Balears.

El punt sisè fa referència que es pugui demanar que comparegui en el Parlament el Govern i que expliqui els documents que ha remès el Ministeri d'Economia i Hisenda a totes les comunitats autònomes. Demanam que expliqui aquí els documents que s'han rebut des del Ministeri d'Economia i Hisenda, relatius a la previsió de recursos que aportarà a la nostra comunitat autònoma el nou model de finançament. Creim que açò és important per conèixer la realitat, ja que no la podem conèixer a través d'un pressuposts inexistents, invisibles que el Govern no s'ha dignat a dur en aquesta cambra.

I el setè punt que presentam és la constatació que el nou model de finançament, aprovat l'any 2009, és insuficient i no assegura que les Balears arribem a la mitjana, per tant, els resultats no es corresponen a les promeses que va fer en el seu moment el president de les Illes Balears.

Creim que és una moció derivada de la interpel·lació que vàrem debatre avui fa quinze dies, encaminada absolutament a fer veure que el nou model de finançament per a la nostra comunitat autònoma no és el model adequat. Tal vegada haguem millorat en relació amb el model anterior, però la negociació que havia dit el Govern que ens situaria al nivell de les distintes comunitats autònomes, no tan sols no arriba a la mitjana, no tan sols no permet arribar a eixugar deute com havia dit el conseller d'Economia i Hisenda en el seu moment, sinó que a més a més podem dir avui que si haguéssim tengut un model de finançament adequat, tal vegada aquest govern s'hagués dignat a presentar els pressuposts de l'any 2011 en aquesta comunitat autònoma.

Gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Tadeo. Passam al torn de fixació de posició i en primer lloc per part del Grup Parlamentari Mixt el Sr. Melià. Es dividiran el temps, Sr. Melià?

EL SR. MELIÀ I QUES:

No.

LA SRA. PRESIDENTA:

Per tant, té deu minuts.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Sí, gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Bé, només per manifestar el vot favorable a aquesta moció per part d'Unió Mallorquina. Entenem que el model de finançament de vegades sembla com el misteri de la Santíssima Trinitat, perquè un ja no sap ni en quines xifres es troba ni a quins pressuposts hi ha aquestes partides que en teoria han d'eixugar i ens han de situar a la mitjana i totes aquestes històries i, en definitiva, un arriba a la conclusió que les coses són massa poc transparents, hi ha massa poca claredat i per tant un no sap a què s'ha d'atendre.

Diuen els estudis que hi ha publicats que, efectivament, no arribam a la mitjana per càpita. S'ha posat molt l'accent en aquesta qüestió d'arribar a la mitjana; a nosaltres no és un concepte que ens agradi especialment, nosaltres, quan es va debatre en aquest plenari sobre el model de finançament o sobre la reforma del model de finançament, ja vàrem manifestar que no compartíem l'autocomplaença, la satisfacció que manifestava el Govern, i no compartíem perquè, vàrem dir aleshores que el problema fonamental de finançament de les Illes Balears romanía inalterable i que continuaríem tenint problemes. Problemes per què? Perquè la contribució que fan les Illes Balears amb producte interior brut de recursos que se'n van per a no tornar està, segons diuen també alguns experts, envoltant del 14% del PIB. I també vàrem dir aleshores que en els *landers* alemanys una contribució superior al 4% del PIB es considera inconstitucional. És evident que quan nosaltres estam en aquestes xifres tan enormes, tan bestials, sempre tendrem un problema de despesa pública; sempre tendrem recursos escassos per fer front a les necessitats i al finançament dels serveis públics essencials.

I aquesta és la situació, i em permetrà el Sr. Tadeo que aquesta és una situació que hem tengut a un Govern socialista i a un Govern popular, perquè cap dels dos colors polítics ha volgut realment solucionar aquesta qüestió. I quan jo els sent a vostès aquí i sent els del seu mateix color polític a Madrid, pens que vivim dues pel·lícules totalment diferents, perquè la qüestió i l'explicació que fan és realment molt distinta.

Però bé, el que nosaltres defensam és que no arribam a la mitjana, no tenim les necessitats cobertes, hi ha una insuficiència financera evident, hi ha un incompliment del compromís d'aquest Govern d'impulsar el règim econòmic, compromís diguem estatutari, perquè està a l'Estatut, i que hi havia un compromís polític per part del president que després de la reforma del model de finançament es posaria mans a l'obra

en aquest tema del règim econòmic, del dit res de res i no hem avançat ni un pam en aquesta qüestió. I després hi ha el que deia, la documentació que remet el ministeri de com evoluciona el sistema amb tota la seva complexitat, també la desconexem, ens costa molt obtenir aquesta documentació i per tant també estam totalment d'acord amb la seva proposta.

En definitiva, estam d'acord amb la filosofia, no sabem si aquesta filosofia que està concretada en aquesta moció la defensarien vostès a Madrid, però en tot cas, com que això és el que se sotmet a votació, comptarà amb el nostre suport.

Moltíssimes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Melià. Pel Grup Parlamentari BLOC per Mallorca i PSM-Verds, el Sr. Barceló té la paraula.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Sí, gràcies, Sra. Presidenta. Partim, després del debat de la interpel·lació, aquesta moció del Partit Popular, i jo crec que hem de posar un poc les bases del que parlam.

Tenim una situació amb el sistema anterior, el del Partit Popular, que les Illes Balears estaven 21 punts per davall de la mitjana; que l'aportació que fèiem a l'Estat era del 14% del nostre producte interior brut i que estàvem clarament per davall de la mitjana, només una dada, el 2004, per tant finançament del Partit Popular, els recursos de finançament autonòmic de les Illes Balears eren 1.918 euros per habitant, la mitjana eren 2.138, és a dir, 607 euros per davall de la mitjana. Aquesta és la situació amb el sistema de finançament del Sr. Aznar.

Per tant, tenim claríssim que tenim una situació financera, un sistema de finançament insuficient per cobrir les necessitats. I això dóna com a resultat que les Illes Balears van perdent posicions; també només una dada: la capacitat de renda, la renda per càpita per habitant, la renda amb poder de compra, les Illes Balears l'any 2000 estàvem 17 punts per damunt de la mitjana, vuit anys després, a l'any 2008, estam 2,2 punts per davall de la mitjana, hem passat d'estar 17 punts per damunt de la mitjana, 2,2 punts per davall de la mitjana, com a conseqüència d'un sistema de finançament que perjudica clarament la nostra economia.

A la moció es planteja també la preocupació pel finançament d'educació i de salut. La compartim, compartim aquesta preocupació, però volem recordar d'on ve aquest mal finançament: ve d'unes transferències fetes en el seu moment per governs de l'Estat concrets, educació i salut es varen fer en anys diferents, amb recursos totalment insuficients. Vàrem, en el cas de salut, ser obligats a assumir la competència de salut amb un mal finançament perquè el sistema de finançament del Sr. Aznar obligava les comunitats autònomes, també les Balears, a haver d'acceptar aquesta competència. I el resultat és que les Illes Balears som la comunitat autònoma amb menor finançament per habitant en matèria de salut. I si miram els pressuposts de les comunitats autònomes, corresponents a qualsevol dels anys, enguany mateix el 2010, veiem que les Illes Balears està 344 euros per habitant per davall de la mitjana. I aquesta és una situació que es repeteix any rere any, hagi

governat qui hagi governat a Madrid, tant amb el PSOE com amb el PP. Això pel que fa al sistema anterior del Partit Popular.

Amb el sistema actual, fet amb el Sr. Rodríguez Zapatero de president, hem de reconèixer i així ho hem dit públicament, que millora els recursos que es destinen al finançament de la comunitat autònoma de les Illes Balears, però, també com hem dit, no és la solució, no arregla definitivament tots aquests problemes i continua tenint bona part dels problemes que tenia el sistema de finançament anterior. De fet, només aconseguim arribar a la mitjana de finançament si interpretam la clàusula sobre el fons de suficiència i competitivitat d'una manera positiva per a la comunitat autònoma de les Illes Balears. Per cert, en el Senat es va aprovar una esmena del senador nacionalista, en Pere Sampol, que deia que, en cas que no resultàs suficient el recurs del fons de suficiència per arribar a aquesta mitjana, l'Estat aportaria els recursos adequats per garantir que les comunitats autònomes afectades, principalment les Illes Balears, poguessin arribar a aquesta mitjana. Aquesta esmena, que va ser aprovada en el Senat, quan va arribar al Congrés dels Diputats, la varen tomar enrera PSOE i PP, la Sra. Maria Salom, la seva candidata al Consell de Mallorca i diputada en el Congrés dels Diputats, va votar en contra de garantir que l'Estat aportaria els recursos suficients perquè Balears arribàs a la mitjana.

Per tant, ara ens sembla molt bé que vostès proposin o diguin o constatem que el nou sistema de finançament no aconsegueix arribar a la mitjana, però també és responsabilitat seva, també és responsabilitat del Grup Popular, que no va votar a favor d'aquesta proposta en el Congrés dels Diputats.

Així i tot, li donarem suport, donarem suport al Parlament de les Illes Balears, a aquest punt 1, i fins i tot al punt 2, sempre i quan retirin, a aquest li feim una esmena *in voce*, al punt 2, al final, allà on diu que no es permet cobrir la necessitat de finançament, diu "en contra de les afirmacions del Govern"; si retiren aquesta qüestió, que consideram demagògica, "en contra de les afirmacions del Govern", podríem donar suport també al punt 2.

Igualment pel que fa al punt 4, quant a educació i sanitat, hi podríem també donar suport.

També plantegen en el punt 5 el tema del REB, diuen que s'ha de constatar l'incompliment. Bé, nosaltres deim el contrari, deim que el Govern de les Illes Balears, des del principi de la legislatura, fa feina en aquesta redacció del nou règim econòmic especial -vull recordar que l'Estatut d'Autonomia que, per cert, varen aprovar vostès, diu que tenim set anys per dur a terme aquesta proposta, per tant encara no incomplim els terminis-, i també vostè ha dit que la ponència que hi ha en el Parlament de les Illes Balears està aturada, però també hem de dir per què està aturada.

Des del nostre grup, del BLOC i PSM-Verds, vàrem proposar fer propostes de redactat de ponència i treballar damunt aquestes propostes de redactat de ponència, fins i tot vàrem fer arribar a la ponència una proposta de redactat, i el PP i el PSOE varen dir que només volien fer feina damunt el text del Govern, per tant ara la ponència del Parlament està obligada, perquè el PP i PSOE així ho han volgut, a esperar el redactat del Govern. I nosaltres insistim que el Govern ens consta que hi treballa, per tant no donarem suport a aquest punt 5.

Com deia, sí que donarem suport al punt quart, estam totalment d'acord que s'han de cobrir les necessitats necessàries en àrees tan importants en moments de crisi econòmica com educació, sanitat i serveis socials. En tot cas, els recursos del nou model de finançament, com deia, són insuficients, però en aquest sentit no creim, podem donar suport per tant al punt 7, però insistim també en la mateixa línia que li hem fet la proposta al punt 2, també de llevar aquesta part final, en ares de la unanimitat, de cercar el consens, "i per tant els resultats no es corresponen amb les promeses que sobre aquesta matèria va fer en el seu moment el president de la comunitat autònoma", perquè creim que no aporta res, no recordam, a més, que aquesta promesa s'hagués fet, sinó que creim que les declaracions del president anaven en un altre sentit.

En tot cas, com he dit i resumint, donaríem suport als punts 1 i 4 i als 2 i 7 si acceptàs les esmenes *in voce* que li hem fet, però en tot cas, i per acabar, com en moltes ocasions hem dit, des del Grup Parlamentari BLOC per Mallorca i PSM-Verds, la solució no és fer canvis, no és fer modificacions damunt un sistema de finançament injust i que no resol els problemes de finançament de la nostra educació; la solució seria, l'única solució per a nosaltres possible és la sobirania fiscal, aquella que, per cert, va reclamar l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears l'any 1991 i que va arribar a Madrid amb un ample consens d'aquest Parlament de les Illes Balears.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Barceló. Pel Grup Parlamentari Socialista, qui demana la paraula?

El Sr. Carretero.

EL SR. CARRETERO I NIEMBRO:

Gràcies, Sra. Presidenta. Deia el Sr. Melià fa uns minuts, ara em sap que no sigui present a la sala, deia que quan veu el Partit Popular veu dues pel·lícules, i per açò jo li volia aclarir que en el Partit Popular jo només veig una pel·lícula, de vegades sí que és ver que hi ha moros, a la tele, a la pantalla hi ha moros, hi ha interferències, però la pel·lícula és molt clara, la posició del Partit Popular respecte del finançament autonòmic és molt clara.

Primer punt del Partit Popular: oposició frontal al nou sistema de finançament, però oposició perquè el consideren massa generós.

Segon punt de la pel·lícula: crítica contra el nivell de despesa de les comunitats autònomes, crítica perquè el consideren excessiu.

Tercer punt del Partit Popular: crítica cap al nivell de dèficit i de deute de les comunitats autònomes, ignorant, açò sí, aquelles comunitats autònomes que ells mateixos gestionen.

Quart punt: anunci de derogació del sistema i evidentment aprovació d'un nou sistema de finançament amb un retall molt considerable dels recursos de les comunitats autònomes.

És a dir, la pel·lícula crec que és claríssima i qualsevol que escolti els portaveus autoritzats del Partit Popular arriba a les mateixes conclusions. Per tant, tenint en compte la claredat del posicionament al respecte del Partit Popular, consideram que aquesta moció és absolutament demagògica.

Per altra banda, el que sí es pot constatar, ja que del que va aquesta moció és de constatar coses, doncs nosaltres constatarem una sèrie de fets que són inqüestionables: primer, que aquest Govern ha aconseguit que les inversions de l'Estat en aquesta comunitat siguin les més elevades de la nostra història. Segon, que aquest Govern ha tancat un model de finançament que és molt millor que l'anterior. I tercer, punt que es pot constatar és que aquest Govern s'ha compromès i hi treballa en l'elaboració d'una proposta de REB que prest podrà ser debatuda en aquesta cambra i que no tenim cap dubte que defensarà les necessitats de les Illes Balears per compensar els costos d'insularitat.

Per tant, les postures de cada banda són molt clares: la del Partit Popular que predica restriccions, que denuncia les comunitats autònomes com a malgastadores, generadores de dèficit i de deute, i que anuncia una nova reforma del sistema que suposarà una retallada; i segon, la postura del Govern que lluita per aconseguir el màxim de recursos disponibles per cobrir les necessitats dels ciutadans i la realitat objectiva és que ho aconsegueix o almanco s'ha de reconèixer que hem iniciat un camí històricament positiu.

S'ha de recordar que s'acompleixen els compromisos estatutaris d'inversió per part de l'Estat d'un mínim de 400 milions; el Partit Popular aquí som tots testimonis que mai no s'ho creia i la realitat és que ja es pot afirmar que el 2008 es van invertir 388 milions i el 2009, 585.

Per tant, al punt 1 votarem que no per la raó fonamental que és fals. I el que s'ha de constatar és que l'actual sistema posa fi a la situació històrica de greuge comparatiu i posa fi a l'enorme desequilibri del model anterior, aprovat pel Partit Popular i que ens situava 21 punts per davall de la mitjana. Aquest nou model de finançament garanteix que el finançament per càpita que rebí el Govern sigui igual a la mitjana de les comunitats autònomes de règim comú. I aquesta llei s'acompleix i per tant es fa justícia.

Al punt 2, el Partit Popular diu que és insuficient per a les competències, insuficient per reduir una part del deute. Aquí es deuen referir a la part que ells mateixos van generar, que era gran. I al respecte dir que la suficiència és un concepte molt relatiu i per tant aquí tothom és lliure de dir si és o no és suficient, però el que sí es pot constatar, perquè no és relatiu sinó que és objectiu i és contrastable, és que el model de finançament és molt més suficient que el model anterior aprovat pel Partit Popular, i molt més suficient, per descomptat, que el model que ells mateixos aprovarien si tornessin a governar. Val a dir que així com el Govern es va trobar les arques públiques, sort hem tingut del nou model de finançament, perquè si no la situació seria molt i molt difícil.

I amb aquests precedents i amb aquestes obvietats encara es pretén donar lliçons i constatar insuficiències i pretendre que qui gestiona aquesta crisi també pal·liï el deute. Per tant, votarem que no també al punt 2.

I els punts 3 i 4 són més del mateix, demagògia, manca de rigor, quan proposen que no s'hauria de dependre d'un fons o de l'altre fons, obviant una realitat i és que el sistema, el model del sistema de finançament és un conjunt i per tant és un sistema i no es pot obviar una de les parts. Jo arrib a la sensació que ho fan senzillament per enredar, per ficar interferències i per fer que hi hagi diputats que vegin dues pel·lícules quan la pel·lícula és bastant clara.

L'important, per sobre de sistemes i models, és que arribin 400 milions d'euros addicionals, això és l'important, i no si un fons és suficient o no, i el fet constatable és que per primera vegada aquests milions arriben. Amb Zapatero arriben i amb Rajoy tot apunta que quedarien on sempre solien quedar.

Per altra banda, també val la pena recordar, perquè massa vegades s'obvia i s'ha de recordar, que l'Estat en el sistema va introduir més recursos per l'import de 4.900 milions d'euros, i aquests nous recursos es distribueixen bàsicament en funció de l'increment poblacional 2001-2009. Per tant, Balears és la comunitat que surt també més beneficiada, igual que també és la que surt més beneficiada quan la variable fonamental del nou model és la població o també és la que surt més beneficiada amb el bloc dels ingressos tributaris que no tenen un anivellament i que per tant beneficien les comunitats que fan un major esforç fiscal.

Per tant, hem de concloure que el camí iniciat ha estat clarament positiu. Els resultats, com tothom coneix, no es tendran fins al tancament de 2012, però a dia d'avui ja es pot afirmar que amb el sistema Montoro es rebien 150, 160 milions d'euros, que aquests recursos varen desaparèixer amb el traspàs de Sanitat i que amb el nou model rebrem una mitja de 400 milions d'euros anuals. Per tant, no hi ha punt de comparació. Per tant, com deia, no és gens estrany que el Partit Popular vulgui enredar i vulgui fer veure dues pel·lícules diferents quan la pel·lícula, com he dit, és una.

En el punt cinc es pretén constatar una altra falsedat ja que un incompliment només es pot constatar quan el termini del que s'ha compromès ha finalitzat i l'únic termini és a l'Estatut d'Autonomia, i la primera compensació del REB està recollida a l'Estatut mitjançant les inversions estatutàries que es produiran durant un termini de set anys, fins a l'aprovació del nou REB. Per tant, incompliment no hi ha hagut cap ni un, açò sí, el Govern i els grups que li donen suport, una vegada aconseguit l'èxit de les inversions estatutàries i una vegada aprovat un nou model de finançament que com ha quedat constatat és molt millor que l'anterior, es varen comprometre a engegar la tercera pota del finançament que és el REB, i com ja s'ha anunciat altres vegades el Govern acaba la seva proposta de REB, així s'ha compromès el conseller els darrers dies i nosaltres no desconfiam de la seva paraula, que serà aquesta proposta remesa a la comissió parlamentària creada i que, per tant, prest podrem debatre i aprovar un nou REB en aquesta cambra. Sincerament, la conclusió que jo trec al respecte és que avançam.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Carretero. Sr. Tadeo, té la paraula.

EL SR. TADEO I FLORIT:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats. Primer de tot, agrair el vot favorable a aquesta moció d'Unió Mallorquina a cada un dels seus punts. També avançar que s'acceptarà la votació per separat i les dues esmenes *in voce* que ha presentat el portaveu de BLOC per Mallorca i PSM-Verds perquè a més consideram que no influeix en els dos punts que pretenen, que ens presenten aquestes esmenes *in voce*.

És cert que distintes vegades s'ha parlat de si el model és bo o no és bo, si podria ser millor o pitjor, és clar que tenim una diferència amb l'anterior de 21 punts per davall, la nostra aportació era d'un 14%, això ha millorat en aquests moments, però també és clar que és insuficient i que la negociació que va dur aquest govern no és l'adequada per les necessitats que teníem de la nostra comunitat autònoma.

També s'ha parlat aquí del tema que l'anterior negociació sobretot el que era en educació i salut que varen venir unes transferències insuficients, també vull recordar que la passada legislatura hi va haver una comissió no permanent de finançament d'estudi del que era el cost que teníem quant a educació i a finançament i que altres comunitats autònomes que també havien fet el mateix a la vegada que negociaven el seu model de finançament també negociaven un deute històric, cosa que a més aquest govern tampoc no ha fet i molt bé també hagués pogut fer.

Molt breument, quant al tema del REB el Govern fa feina, es pot dir, jo allò que no arrib a saber és si el representant del BLOC i PSM-Verds com el representant portaveu del Partit Socialista tenen molt clar quant a quines dates es dissoldrà aquest parlament, ho dic perquè queda un plenari, el mes de gener en teoria no hi ha plenaris i el mes de febrer hi ha i tots sabem que treball en ponència, passar per comissió i que després es debati a un plenari amb les negociacions que segur hi

hauria d'haver deim pràcticament d'una manera indirecta que aquesta legislatura no s'aprovarà un nou REB amb el consens necessari que caldria per aprovar-ho.

Dit açò i veient la constatació que aquesta moció sortirà endavant, els set punts sortiran endavant, diu molt de si de la moció i de quina ha estat la negociació per part del Govern d'aquest nou model de finançament malgrat els arguments que hagi pogut dir el portaveu del Partit Socialista. Quan parla de deutes s'atreveix encara a parlar del deute de la legislatura passada quan en tres anys s'han endeutat molt més, molt més, i va sortir als mitjans de comunicació que s'ha duplicat el deute que tenia tota la comunitat autònoma des de l'inici de la democràcia.

Suficiència és un concepte relatiu. El que són relatius són els pressuposts de cara al 2011 que no estan presentats, això són relatius els pressuposts i amb un bon model de finançament els podríem tenir aquí i amb una bona negociació i no els tenim. Diu el portaveu socialista, que s'ha iniciat el canvi en positiu, quin canvi en positiu? Més atur, més dèficit i més impostos? Aquesta és la política d'esquerres del Partit Socialista a Madrid i que repercuteix a la nostra comunitat autònoma i que ens fa no tenir un bon model de finançament en aquests moments. Jo no sé si tenim dues pel·lícules o si en tenim una, jo crec que vostè ara a través d'aquestes pantalletes en 8 mil·límetres veurà quina és la votació i la majoria d'aquest parlament.

Gràcies, Sra. Presidenta.

(Alguns aplaudiments i aldarull a la sala)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Tadeo. Acabat el debat passarem a la votació de la Moció 5966/10.

Sr. Tadeo, demana votació separada?

Per tant, votariem primerament els punt 1, 2, 4 i 7; i en el punts 2 i 7 les esmenes que s'han proposat. I una altra votació dels punts 3, 5 i 6. És així?

Per tant, passam a votació dels punts 1, 2, 4 i 7. Votam.

Vots a favor d'aquests punts, 35; en contra, 19.

(Alguns aplaudiments)

Per tant, queden aprovats aquests quatre punts.

I ara passariem a la segona votació dels punts 3, 5 i 6. Votam.

Vots a favor, 29; en contra, 25.

(Alguns aplaudiments)

Per tant, queden aprovats també els punts 3, 5 i 6.

Passam al quart punt de l'ordre del dia que correspon al debat i a la votació de les proposicions no de llei.

IV.1) Proposició no de llei RGE núm. 2133/10, presentada pels Grups Parlamentaris Popular, Socialista, BLOC per Mallorca i PSM-Verds i Mixt, relativa a sol·licitud de declaració dels béns arqueològics de la cultura talaiòtica de Menorca com a patrimoni de la humanitat.

En primer lloc, debatrem la RGE núm. 2133/10, presentada pel Grups Parlamentaris Popular, Socialista, BLOC per Mallorca i PSM-Verds i Mixt, relativa a sol·licitud de declaració de béns arqueològics de la cultura talaiòtica de Menorca com a patrimoni de la humanitat.

Primerament intervindrà pel Grup Parlamentari Socialista per defensar la proposició no de llei la Sra. Rita.

LA SRA. RITA I LARRUCEA:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. En primer lloc, permetin-me que citi unes paraules del professor Luis Pericot que tan unit va estar a aquesta terra. Deia el doctor Pericot: *"nunca podré olvidar las horas pasadas en el ensueño de Mallorca y Menorca, gocé de las recogidas caletas, de los lejanos paisajes contemplados desde las alturas junto al azul oscuro del mar o luchando contra los acebuches invasores de los yacimientos, sufriendo como una especie de pesadilla debido a la enorme masa de piedras que en una especie de obsesiva fiebre de titánico esfuerzo constructivo los indígenas tallaron, transportaron y montaron en estas prodigiosas estructuras que aún nos embrujan, como si hubieran presentado que al cabo de unas generaciones habría gentes que tratarían de desvelar los viejos propósitos y símbolos encerrados en la piedra perdurable"*.

La pedra perdurable, d'això ens parla aquest fragment escrit pel professor Pericot a la seva obra *Las Islas Baleares en los tiempos prehistóricos*. La pedra perdurable, no per la seva composició física, com és normal, sinó com a portadora de propòsits i de símbols, en una paraula, d'identitat que perdura en el temps. La pedra perdurable utilitzada pels nostres avantpassats per deixar la seva empremta. La pedra perdurable que ja és present, que ens condiciona, que en certa manera ens defineix als illencs de Menorca.

Deia també aquest insigne estudiós de la prehistòria del nostre país en aquella mateixa obra: *"queda una ingente labor de limpieza y restauración de los monumentos, con lo que se obtendría el más sorprendente conjunto de monumentos de Europa, sobre todo en Menorca"*. El doctor Pericot, com ja saben, va començar aquesta tasca gràcies a una beca marc juntament amb els joves d'aquell moment, Rosselló Bordoy i Maria Luisa Serra Belabre, i tenia raó, després d'un considerable esforç fet durant anys de lluita contra la vegetació *-los acebuches invasores-* i la restauració dels monuments prehistòrics de Menorca actualment tenim un dels més sorprenents conjunts de monuments d'Europa. Però malgrat tots aquests esforços, des de l'època de Pericot fins als nostres dies, i que són ben visibles actualment, la pedra perdurable continua necessitant aquesta ingent tasca de consolidació i restauració de

la qual parlava el doctor Pericot, però també de la valoració i del reconeixement internacional d'una arquitectura que és singular, que es va engendrar, es va forjar i va madurant durant segles aportant una personalitat que és única per la seva conservació i per la seva abundància en un territori tan petit.

És per aquest motiu que el nostre grup juntament amb els altres grups parlamentaris d'aquesta cambra hem presentat aquesta proposició no de llei per sol·licitar que els béns de la cultura talaiòtica de Menorca entrin a formar part de la llista indicativa de l'Estat espanyol per ser declarats per la UNESCO patrimoni de la humanitat. És aquesta una demanda que vol donar suport a la que s'ha fet des de l'illa de Menorca, a instàncies de l'Institut Menorquí d'Estudis i del consell insular, i perquè aquesta s'ha de debatre també al Parlament de les Illes Balears, perquè estam convençuts que una proposta d'aquesta mena no pot de cap de les maneres ser impulsada únicament des d'un àmbit local, des del govern insular, no, en aquest extrem s'ha d'involucrar, a més perquè és legal, també el Govern de les Illes Balears, tal com ho fa fet amb les altres sol·licituds de les nostres illes que per ara han estat resoltes favorablement, com és el cas d'Eivissa i el de la Sibil·la. Per cert, aprofitam per donar l'enhorabona als impulsors d'aquesta iniciativa que ha estat culminada amb èxit no fa massa dies.

És cert que el patrimoni històric és una matèria transferida als governs insulars i amb tota justícia perquè si hi ha una matèria unida al territori aquesta és el patrimoni històric, però en aquest cas són les comunitats autònomes les que han de presentar els seus candidats a entrar a la llista indicativa de l'Estat. Estam segurs que el Govern de les Illes Balears ho tindrà fàcil per defensar aquesta candidatura per diverses raons, algunes ja quedaven clares en l'exposició de motius i és que Menorca té 1.500 béns declarats bé d'interès cultural, és a dir, ja amb instruments importants de protecció. A més, tota l'illa té la declaració de reserva de la biosfera, un altre instrument de protecció del nostre territori que implica també el patrimoni natural. No més interessant que tot això és que únicament existeixen tres conjunts de béns prehistòrics declarats patrimoni de la humanitat a Espanya, com són la cova d'Altamira i l'art rupestre del nord d'Espanya, l'art rupestre de la conca mediterrània i Atapuerca. Però, a més, han pensat quin prestigi significaria per a aquesta comunitat autònoma tenir en un futur quatre elements declarats patrimoni de la humanitat? Els dos que hem citat abans, Eivissa i el cant de la Sibil·la, però també la Serra de Tramuntana, en un procés ja molt avançat i que esperam que també es resolgui favorablement, i el conjunt monumental de la cultura talaiòtica de Menorca. Quatre elements, dos declarats i dos en procés i en quatre aspectes que són per una banda tan dispars, però alhora també tan homogenis.

Tan dispars perquè un farà referència a la nostra cultura més antiga i singular, com és la cultura talaiòtica de Menorca; un altre fa referència a la història mediterrània medieval i moderna de les nostres illes com són les murades d'Eivissa, encara que no hem d'oblidar que Eivissa té també el patrimoni de la humanitat també natural; un altre el patrimoni immaterial, i el darrer que faria referència a una història que es va fent cada dia i que és ben viva encara com és la unió de la naturalesa i el desenvolupament humà que significa la Serra de Tramuntana a Mallorca. I tan homogenis alhora perquè els ciutadans i les ciutadanes de les Illes Balears ens reconeixem en aquests

elements com a poble. O és que un mallorquí quan veu la Taula de Torralba o la Naveta dels Tudons no els identifica com a béns del seu territori? O el cant de la Sibil·la per a un eivissenc o un menorquí no tenim ben clar que és un producte de la nostra cultura? No ho tenim tots clar i hem legislat al respecte que aquests elements han de ser conservats perquè a més del seu valor intrínsec, de la seva bellesa són també portadors d'aquest plus que fa que sigui el nostre patrimoni, patrimoni que hem rebut i que hem de transmetre? I efectivament, hi ha elements del patrimoni que ultrapassen el reconeixement local com són aquests que he citat.

La Convenció de la UNESCO sobre patrimoni cultural i natural de 1972 va considerar també que certs béns del patrimoni cultural i natural presentaven un interès excepcional que exigia que es conservessin com a elements del patrimoni mundial de la humanitat sencera. A partir del document aprovat en la convenció es confereix, per tant, que la declaració de patrimoni de la humanitat és una figura de protecció dels béns culturals de caràcter excepcional. Nosaltres consideram que els béns arquitectònics que va deixar la cultura talaiòtica a Menorca i que ens han sabut protegir i conservar són únics i tenen un interès excepcional per la seva densitat per quilòmetre quadrat, per la seva monumentalitat, per la seva diversitat tipològica i pel seu estat de conservació, que els fan, per tant, mereixedors de ser considerats patrimoni cultural de la humanitat.

El document de la UNESCO, al qual abans hem fet menció, defineix què és considera com a patrimoni cultural quant a monuments, a conjunts i a llocs. La definició de conjunts li va com a anell al dit al béns de la cultura talaiòtica de Menorca, es tracta d'un grup de construccions aïllades o reunides l'arquitectura de les quals, la seva homogeneïtat i la seva integració en el paisatge, li dóna un valor universal excepcional des del punt de vista de la història de l'art o de la ciència. En el nostre cas diríem de la història, de l'art i de la ciència. És per totes aquestes raons que consideram que les institucions autonòmiques i que la societat balear en el seu conjunt s'han d'involucrar en aquest projecte, per la qual cosa els demanem, senyors diputats i senyores diputades, el vot favorable a aquesta proposta.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Rita. Passam al torn de fixació de posicions.
Pel Grup Parlamentari Mixt.

LA SRA. MARÍ I MAYANS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, aquesta diputada entén que sense cap mena de dubte els béns arqueològics de la cultura talaiòtica de Menorca mereixen fer part dels béns declarats com a patrimoni de la humanitat. La proposta de l'Institut Menorquí d'Estudis, l'IME, aprovada per unanimitat pel Consell Insular de Menorca ha estat una bona iniciativa. Ja va essent hora que a més de les declaracions de patrimoni de la humanitat per a Eivissa o la més recent del cant de la Sibil·la, s'hi vagin sumant la Serra de Tramuntana a Mallorca i els jaciments de la cultura talaiòtica a l'illa de Menorca. De mica en mica anirem completant els béns patrimoni de la humanitat del sud al nord de les Illes Balears.

L'illa de Menorca, la vella Nura, és especialment rica pel que fa a béns culturals, compta amb més de 1.500 béns catalogats d'interès cultural, dels quals devers 1.000 són jaciments arqueològics i, d'aquests, 300 són poblats talaiòtics. Així mateix, de la xarxa de monuments catalogats -25 monuments diferents a l'illa-, 9 pertanyen a l'època talaiòtica. Aquests poblats, aquests jaciments arqueològics, aquests monuments confereixen una personalitat ben específica a l'illa de Menorca i formen una part fonamental del seu patrimoni històric.

Perquè un bé determinat sigui declarat patrimoni de la humanitat és necessari que l'indret aspirant tingui un valor universal de caràcter extraordinari i que compleixi tota una sèrie de criteris entre els quals Menorca els compleix ben clarament. Especialment aporta allò que és un testimoni únic, excepcional, d'una civilització ja desapareguda, i ofereix un exemple eminent d'un tipus d'edifici, conjunt arquitectònic o tecnològic que il·lustra una etapa significativa de la història de la humanitat.

Certament el camí cap a la declaració patrimoni de la humanitat és un camí llarg, fa falta tota una sèrie d'estudis per confeir un dossier que convenci primer el Govern espanyol i després la UNESCO. En aquest sentit animaria les autoritats competents de l'illa de Menorca a aprofitar l'experiència que es pugui tenir en aquest camp a Eivissa, on el procés va ser portat a terme amb èxit.

Per a Menorca la declaració dels béns de la cultura talaiòtica com a patrimoni de la humanitat vendria a complementar magníficament una declaració que Menorca ja té, la de reserva de la biosfera. Crec que una illa que amb el temps pugui compaginar el fet de ser reserva de la biosfera amb el fet de tenir una xarxa de béns històrics que siguin patrimoni de la humanitat constituirà un al·licient de primer ordre per despertar interès per visitar Menorca, per estudiar-la i per aproximar-s'hi de moltes maneres diferents.

Queda un camí llarg per fer, però és interessant i esper de tot cor que sigui d'allò més productiu.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Marí. Pel Grup Parlamentari BLOC per Mallorca i PSM-Verds el Sr. Riudavets té la paraula.

EL SR. RIUDAVETS I FLORIT:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores diputades, senyors diputats, la veritat és que no és freqüent pujar a aquesta tribuna a defensar una proposició no de llei signada per tots els grups parlamentaris de la cambra. És un motiu de satisfacció que ens trobem en els terrenys de l'acord en temàtiques com aquesta, que ultrapassen les concepcions ideològiques. És el cas que avui ens ocupa, precisament.

Com a diputat per Menorca i com a membre, també, del PSM-Entesa Nacionalista, partit que les dues darreres legislatures ha assumit la responsabilitat de l'àrea de cultural del Consell de Menorca, la meva satisfacció és conseqüentment doble.

La meua intervenció no serà gaire acadèmica, ja ho anuncii, deix els continguts més erudits per als portaveus socialista i popular, que em consta que són dos excel·lents professionals de l'arqueologia. Per tant jo intentaré fer-ne una valoració un xic més política, i per tant crec convenient argumentar què significa per al nostre grup parlamentari la proposició que avui aprovarem.

Són de fet tres punts molt concrets. El primer és la constatació del suport d'aquesta cambra a la resolució del Consell Insular de Menorca, una resolució que va presentar en el seu moment el conseller de Cultura i va ser aprovada per unanimitat, per la qual se sol·licita la inclusió de la candidatura dels béns arqueològics de l'època talaiòtica de Menorca a la llista indicativa que elabora el Govern de l'Estat com a passa inicial per a una futura declaració d'aquests béns com a patrimoni de la humanitat. El segon punt insta el nostre govern, el Govern de les Illes Balears, a donar suport a aquesta iniciativa, i el tercer punt concreta com ha de ser aquest suport, amb col·laboració tècnica i econòmica per tal de fer efectiva la presentació de la sol·licitud davant la UNESCO.

Ja s'ha dit aquí, però també ho vull repetir, que el camí no és senzill, sabem que no és senzill, que caldrà molta feina i molts d'esforços per dur a bon port aquesta iniciativa; que serà necessària la col·laboració de tots, les institucions però també la societat civils, els grups polítics, etc., si volem aconseguir aquesta fita. També he de dir, però, que el patrimoni talaiòtic de Menorca té tots els mèrits necessaris i apleix tots els requisits per ser declarat patrimoni de la humanitat. Així ho va considerar amb bon criteri la secció d'història i arqueologia de l'Institut Menorquí d'Estudis, quan l'agost del 2009 va demanar -va ser la primera associació que ho va demanar- va demanar iniciar els tràmits d'aquesta sol·licitud.

Són molt, molts i molts els arguments que es poden enarborar a favor d'aquesta candidatura. En primer lloc, la tasca continuada de les institucions menorquines per la preservació dels béns arqueològics, que es tradueix a la pràctica, per exemple, i només és un exemple, en el conveni plurianual que se signa periòdicament entre el consell insular i els vuit ajuntaments de l'illa, i aquest conveni permet la vigilància dels

béns d'interès cultural, el control de la vegetació, la neteja dels espais i la senyalització; això és una fita de col·laboració molt interessant. Així mateix també existeix una entitat pública, l'anomenada Xarxa Menorca Monumental, que es dedica a la difusió del coneixement del patrimoni cultural, i açò també és un factor a tenir en compte.

I és que sortosament no partim de zero, hi ha molta feina feta; fins i tot ja s'ha realitzat una visita preparatòria per tal d'esbrinar les possibilitats que els béns de la cultura talaiòtica menorquina tenia per ser inclosos dins la declaració de patrimoni de la humanitat. Així el passat mes de març el professor Àngel Morillas, membre d'ICOM-UNESCO, el Consell Internacional de Museus, i d'ICOMUS-UNESCO, Consell Internacional de Monuments i Llocs, va visitar Menorca convidat pel consell insular i va conèixer de primera mà nombrosos indrets de l'illa on les restes talaiòtiques són ben presents: Trepucó, naveta dels Tudons, necròpolis de Cala Morell, Cales Coves, Torelló, Biniac, Torralba d'en Salord, torre d'en Galmés, etc., etc. Les conclusions, de fet, no varen poder ser, no podien ser més esperançadores. Es va fer evident que els béns arqueològics de la cultura talaiòtica acomplien les pautes necessàries per ser declarats patrimoni de la humanitat, ja que es tractava d'un patrimoni excepcional i únic, un patrimoni autèntic, més enllà de qualsevol dubte, amb el suport de nombroses excavacions arqueològiques i treballs d'investigació, un patrimoni de gran diversitat en les seves construccions -poblats, talaiots, navetes, coves, sales hipòstiles i taules, un element excepcional i exclusiu de l'illa de Menorca; un patrimoni que reflecteix que la cultura talaiòtica abastà tota l'illa, un fet demostrat per la gran abundància de restes presents identificades i estudiades que superen el milenar; un patrimoni que té en marxa un programa efectiu de conservació i restauració; un patrimoni, en fi, que gaudeix en gran part de gestió pública directa o concertada.

A partir d'aquestes constatacions és llavors indubtable que es compleixen els requisits fixats per la UNESCO per assolir la condició de patrimoni de la humanitat. Els béns talaiòtics de l'illa de Menorca representen sense cap mena de dubte una obra mestra del geni creatiu humà, són testimoni de l'intercanvi cultural i de desenvolupament arquitectònic i tecnològic, il·lustren una etapa significativa de la història humana, aporten testimoni excepcional d'una civilització desapareguda i són un exemple clar i eminent d'una tradició d'assentament humà, etc., etc. Tot açò que acab de llegir són criteris que fixa la UNESCO.

A açò hem d'afegir, com ja he dit, que s'ha treballat i s'està treballant per la seva preservació, que les institucions públiques no han fet abandó en cap moment de les seves responsabilitats, govern rere govern, color d'un govern, color d'un altre govern, ningú no ha fet abandó de les seves responsabilitats, i que cal així mateix incidir en la necessària conjunció, que a Menorca és ben present, entre el creixement econòmic i la vulnerabilitat d'aquests béns.

Per altra part també cal assenyalar que per la mateixa dimensió de l'illa i l'abundància de restes talaiòtiques el conjunt gaudeix d'una unitat, d'una visió global fàcilment integrada i perfectament a l'abast de les persones. Si també tenim que, com ja s'ha dit, a l'Estat espanyol només tres conjunts de béns arqueològics han estat declarats patrimoni de la humanitat, hem de concloure satisfactòriament que les possibilitats d'aconseguir aquest objectiu són ben reals.

Però la riquesa patrimonial en si mateixa no basta. Com he dit abans és necessari molt de treball, molt i continuat en el temps, per mor que es preveuen -i hem de ser realistes- uns terminis de cinc anys per aconseguir formar part de la llista indicativa i de cinc més per assolir la plena declaració. Aquestes xifres temporals ens donen així idea de la importància del consens a què hem arribat en aquest tema i que avui reafirmam, perquè aquesta seqüència temporal ultrapassa les legislatures, i siguin quines siguin les possibles alternances de govern cal que totes les forces polítiques n'assumeixin el compromís per assegurar llavors la continuïtat de la tasca.

Senyores diputades, senyors diputats, crec que tots se n'hauran adonat, no ho he amagat gens, que som optimista respecte de les possibilitats que tenim d'aconseguir aquesta declaració, però l'optimisme no ens ha de fer aclucar els ulls i no veure les dificultats. Precisament per fer front a les dificultats és pel que avui demanam també la col·laboració del Govern de les Illes Balears. Caldram molts d'esforços, ho he dit dues o tres vegades; basta només fixar-se en la seqüència d'actuacions que s'han de dur a terme a partir d'ara: selecció argumentada, documentada, dels monuments concrets que es desitja que siguin declarats patrimoni de la humanitat; la creació de centres d'interpretació; l'eliminació d'elements afegits en segles posteriors que trenquin l'autenticitat dels monuments; elaboració d'un pla director que englobi totes les mesures, totes, a prendre per poder presentar el dossier de sol·licitud davant la UNESCO; aclariment de la propietat dels monuments signant els convenis privats que siguin necessaris; establiment dels protocols de gestió... En definitiva, hi ha feina, i per a aquesta feina ni el personal ni les finances del consell insular donen l'abast. Cal llavors la col·laboració que avui demanam al Govern de les Illes Balears. Açò és la justificació raonada, crec que ben entenedora, del tercer punt de la proposició no de llei.

Em permetran llavors, per acabar, que simplement amb poques paraules intenti glossar els avantatges que aquesta declaració dels béns de la cultura talaiòtica com a patrimoni de la humanitat suposaria per a Menorca. Ho puc assenyalar amb tres paraules molt clares: preservació, difusió i promoció. La declaració asseguraria indefugiblement la preservació d'aquests béns, perquè la declaració és també un compromís, un compromís de conservació dels béns patrimonials assumit per les nostres institucions davant una instància internacional. Així mateix la declaració instantàniament suposaria una enorme difusió d'abast mundial de la cultura i del patrimoni cultural i històric menorquí, que duria aparellada, evidentment, una promoció de la nostra illa en els mercats turístics, per posar un exemple; és indubtable que Menorca i el seu patrimoni constituïrien un pol d'atracció amb més força a partir de la declaració.

Ja no m'estendré més, ja acab. Vull acabar felicitant l'Institut Menorquí d'Estudis i el Consell Insular de Menorca per la iniciativa, i felicitar també totes les forces polítiques d'aquesta cambra per haver assumit conjuntament aquest compromís d'actuació, que té uns enormes potencials per a Menorca, per a la seva cultura i també per a la seva economia.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Riudavets. Vol fer ús de la paraula el grup proponent? Sra. Rita. Ah, perdó, perdó. M'havia despistat, Sr. Gornés.

EL SR. GORNÉS I HACHERO:

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sra. Presidenta. Bon dia, senyores i senyors diputats. Em pertoca exposar la posició del Grup Parlamentari Popular sobre aquesta proposta que hem redactat conjuntament tots els grups parlamentaris respecte del projecte de declaració de la cultura talaiòtica com a patrimoni mundial de la humanitat que es pensa plantejar davant la UNESCO. I dic que és un projecte perquè tot just acaba de començar el seu recorregut per tal de poder adquirir aquesta condició. Tot just farà un any que el Consell Insular de Menorca va plantejar aquesta qüestió arran de la proposta de la secció d'història i arqueologia de l'Institut Menorquí d'Estudis, que va plantejar, com dic, en sessió ordinària. El Consell Insular de Menorca, també en sessió ordinària d'aquest mes d'abril, va recollir aquesta proposta i per unanimitat va ser aprovada.

Avui també amb el suport de tots els grups es planteja el suport institucional del Parlament i del Govern balear a aquesta iniciativa, una iniciativa que comença amb la inclusió d'aquests béns a la llista indicativa com a primer pas i que ha de seguir amb el llarg recorregut, complex i molt difícil d'aconseguir si no es fa amb la resolució i els mitjans que pertiquen per aconseguir la declaració com a patrimoni mundial.

Els béns que la UNESCO integra a la llista de patrimoni mundial de la humanitat són aquells que representen la màxima expressió de la creativitat humana des del punt de vista històric, artístic, arquitectònic; són aquells béns que manifesten la riquesa natural i cultural de la humanitat. Que un bé s'inclougui a la llista de patrimoni mundial de la humanitat suposa posar una fita en aquell territori, un segell de qualitat que representa beneficis indubtables per a la població on radica el bé, però també una gran responsabilitat respecte de la seva salvaguarda i conservació. D'acord amb la UNESCO, els béns declarats es converteixen en símbols de la presa de consciència dels estats cap al patrimoni cultural, i els obliga a considerar-los adequadament en les seves polítiques. No és suficient, així, aconseguir el títol, la denominació, és necessari una vegada aconseguir invertir, dedicar-hi esforços, mitjans tècnics i humans per millorar-lo, conservar-lo. Contràriament, si el bé es degrada en tot de millorar, la retirada del títol posarà les administracions responsables a la llista de la irresponsabilitat, a la llista de la vergonya.

Les Balears ja compten amb dos béns integrats dins la llista de patrimoni mundial, la ciutat d'Eivissa amb les seves praderies de posidònia, i el cant de la Sibil·la, recentment aconseguit com a patrimoni immaterial, guardó pel qual vull felicitar el Consell Insular de Mallorca. Actualment també Mallorca té presentada la proposta d'incloure la Serra de Tramuntana en aquesta llista; esperem que també es pugui aconseguir. Però amb açò vull dir que el projecte al qual donem suport avui és una empresa difícil per la restricció que cada vegada més s'imposa la UNESCO davant els nous projectes que se li presentin. Espanya és un dels països amb més béns integrats del món, juntament amb Grècia, Itàlia i França. Açò fa que el sedàs pel qual passen les candidatures espanyoles sigui cada vegada més prim.

Menorca ha decidit presentar el projecte sota el títol de cultura talaiòtica. Si haguéssim de ser precisos des del punt de vista científic sota aquest terme hauríem de dir que s'abracen els contextos i els monuments arqueològics compresos entre el segle XII i el segle VI abans de Crist, però entenem perfectament que s'hagi plantejat el projecte en el sentit de l'excepció de la terminologia popular del que s'entén per cultural talaiòtica per la majoria de la població, com dic, que són tots els monuments i les construccions prehistòriques: taules, navetes funeràries, navetes d'habitació, coves, talaiots, sales hipòstiles, hipogeus, sepulcres megalítics i un llarg etcètera són les expressions arquitectòniques dels més de 2.500 anys que la prehistòria menorquina ha deixat com a empremta sobre el paisatge, un paisatge que per altra banda no s'entén sense talaiots i poblats talaiòtics.

Feta aquesta precisió, interessant perquè puguem contextualitzar correctament què és realment el que es proposa, i donant aquesta llicència a la percepció més popular sobre la prehistòria de Menorca, hem de dir que el terme més apropiat, té més ganxo, és el de monuments prehistòrics o monuments megalítics de Menorca. Cultura talaiòtica només en trobem a Menorca i a Mallorca, tot i que amb diferències substancials, i per açò, per aquest segell d'originalitat, s'ha optat, cosa que em sembla bé.

A Menorca es comptabilitzen uns 1.500 béns d'interès cultural dels quals quasi tots, el 98% pràcticament, són arqueològics, i d'aquests quasi tots també són prehistòrics. Aquesta xifra dona una ràtio d'uns 2 jaciments arqueològics per quilòmetre quadrat, i aquesta xifra s'incrementa cada vegada més amb noves descobertes o completant amb nous elements aquells que ja estan catalogats. Aquestes dades donen una dada aproximada del repte al qual s'enfronten les administracions que han de tutelar aquest patrimoni arqueològic. Aquestes dades conformen l'illa de Menorca com una autèntica potència mundial en patrimoni arqueològic.

Entendran, però, que hi hagi fortesales i debilitats en un altre sentit. Com a referents que potencien la candidatura hi ha diversos elements a considerar. No hi ha dubte, i tots els arqueòlegs i historiadors hi coincideixen, que els monuments prehistòrics de Menorca donen una empremta d'originalitat a la nostra illa; a cap altra banda de la Mediterrània hi ha taules, navetes funeràries o, fins i tot, segons quin tipus de talaiots; un altre element a considerar és la monumentalitat d'aquests, que fa que destaquin notòriament sobre el paisatge. L'altre punt fort a tenir en compte és la bona conservació en què es troba la

majoria d'ells i, en quart lloc, s'ha de considerar l'alta estima que la major part dels ciutadans de Menorca tenen cap a aquests monuments.

Però també hi ha una creu: la feblesa que caracteritza aquest patrimoni arqueològic -l'abandonament, l'espoli, la destrucció, la seva extensió i el nombre de béns a protegir- és la seva major amenaça. Protegir, mantenir, conservar, investigar i difondre aquest patrimoni suposa una empresa pràcticament inabastable. Tot i que les institucions han fet una considerable esforç des que les competències de cultura i patrimoni històric es varen transferir al Consell Insular de Menorca l'any 95, les inversions dutes a terme no són suficients. S'ha de reconèixer, però, que el consell insular, independentment del color polític que governés la institució -i en els darrers quinze anys ho han fet el Partit Popular, el PSOE i el PSM actualment- ha fet un esforç que s'ha de tenir molt en compte, començant pel Conveni de neteja, ja esmentat, gràcies al qual tots els ajuntaments i el consell insular destinen anualment una partida per a la neteja per al condicionament.

També s'ha invertit en investigació, a les excavacions de la Cova des Càrritx i la Cova del Mussol, pioneres per altra banda dins la història de la investigació arqueològica ja no només a les Illes Balears, sinó a Espanya, s'hi varen afegir les excavacions de Talatí de Dalt, de Torre d'en Gaumés, de Biniai Nou, de les Arenes de Baix, de Biniparratx Petit, de la Cova des Pas o de l'espectacular conjunt de Cornia. La implantació de la Xarxa Menorca Monumental ha posat a l'abast del públic un conjunt de jaciments arqueològics per a la seva visita: els poblats talaiòtics de Torralba, de Trepucó, de Trebalúger, de Torre d'en Gaumés o més recentment Montefi, les Navetes des Tudons, de Rafal Rubí o Biniac i moltes altres són el bessó a partir del qual s'ha d'organitzar el projecte que ara comença tot just a rodar.

Les mancances però són moltes, quasi el 98% de tot aquest patrimoni arqueològic és de titularitat privada. Hi ha pocs jaciments i monuments que disposin dels recursos de difusió adequats en forma d'itineraris marcats, d'informació, de serveis o de centres d'interpretació. De tots és conegut l'estat del Museu de Menorca amb les deficiències detectades recentment, la manca de personal, o del Museu Municipal de Ciutadella o del Museu Diocesà de Ciutadella, tots amb importants col·leccions arqueològiques però amb manca de personal i de recursos. No és normal que les importants col·leccions des Càrritx i des Mussol continuïn sense exposar-se al públic. Aquestes mancances són febleses per a la nostra candidatura i els poders públics s'hauran de conscienciar que invertir en investigació, conservació i difusió de tots aquests béns ha de ser imperatiu inexcusable. Cada any, a cada pressupost s'han d'incloure les partides necessàries que permetin millorar d'any en any l'estat d'alguns d'aquests béns. Invertir també en investigació sobre aquests béns és invertir en coneixement i açò reverteix a donar més valor a aquests documents.

El Pla d'I+D+I del Govern en aquest sentit hauria de contemplar la investigació arqueològica com un dels camps a potenciar tot amb la col·laboració i participació de la Universitat i dels centres d'investigació arrelats a les Illes. Un altre avantatge que voldria realçar és que podem aprofitar l'experiència arran de l'atorgament de Reserva de la Biosfera a la nostra illa, tot i que el substrat és diferent, els procediments, l'organització, la finalitat es poden aprofitar. Hem de tenir molt en compte que la UNESCO valora molt, darrerament, les candidatures que abasten no només el patrimoni històric, sinó també el natural, el cas d'Eivissa o de Conca són dos exemples ben pròxims.

Les institucions s'hauran de conscienciar també que s'ha de fer feina a tots els nivells, no només en el que implica dotar de pressupost i de contingut polític les decisions en torn a la candidatura, sinó que s'ha d'implicar a la societat menorquina en aquest projecte, així com també al Govern balear, al Govern espanyol i a tots aquells agents que facin falta per tal d'aconseguir aquest objectiu.

La feina que s'albira d'ara en endavant és engrescadora, però ingent quant als esforços que s'han de preveure i per tal de tenir èxit s'han de prendre les decisions amb prou temps, amb la planificació adequada per anar fent camí. Els beneficis que pot suposar per a Menorca aquest reconeixement són ben coneguts: segell de qualitat, referent com a destinació de turisme cultural, desestacionalització i un llarg etcètera. Tot açò independentment dels beneficis directes cap a aquest patrimoni arqueològic en forma de millor conservació, major coneixement, major consideració social.

Donam per tant el nostre suport a aquesta iniciativa, tot esperant que puguem veure finalment la distinció d'aquestes restes prehistòriques com a patrimoni de la humanitat. Com recull Ryszard Kapuscinski en una de les seves magnífiques obres: "només ens queda el passat, idè si és així assegurem més el futur".

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Gornés. Ara sí, vol fer ús de la paraula la Sra. Rita?

LA SRA. RITA I LARRUCEA:

Sra. Presidenta, és simplement per aclarir que els grups proposants són tots els de la Cambra, que si he parlat en primer lloc és perquè estava en la quota del Grup Socialista, però per res més.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Estàvem d'acord, Sra. Rita.

Senyors portaveus, a causa que precisament aquesta iniciativa s'ha presentat per tots els grups, la puc donar per aprovada per assentiment? Sí?

Per tant, la iniciativa RGE núm. 2133/10 queda aprovada per assentiment.

(Aplaudiments)

IV.2) Proposició no de llei RGE núm. 2131/10, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a personal no docent d'administració en els centres escolars de primària de les Illes Balears.

Finalment debatrem la Proposició no de llei RGE núm. 2131/10, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a personal no docent d'administració en els centres escolars de primària de les Illes Balears.

Pel Grup Parlamentari Socialista té la paraula la Sra. Morillas.

LA SRA. MORILLAS I NAVARRO:

Muchas gracias, Sra. Presidenta. Señoras diputadas, señores diputados, con la presentación de esta proposición no de ley por parte del Grupo Parlamentario Socialista se pretende visibilizar el trabajo administrativo que desarrolla el profesorado i equipos directivos de los centros de primaria, trabajo que está fuera de sus competencias, como también solicitar la implantación progresiva de personal no docente administrativo en dichos centros educativos de manera que se pueda descargar de estas tareas a las personas que las están realizando actualmente, tareas que, por otra parte, restan tiempo a su trabajo educativo o en la gran mayoría de los casos lo suman.

Por otro lado la incorporación de las nuevas tecnologías en los centros de primaria, hecho que facilita la gestión y hace que los centros se adapten progresivamente a los nuevos tiempos, implica la necesidad que estas tareas administrativas sean desarrolladas por personas que estén preparadas específicamente para esta función. Este hecho en el día a día de la gran mayoría de los centros de primaria de nuestra comunidad no es así.

El artículo 112 y siguientes de la Ley Orgánica de Educación dice que corresponde a las administraciones educativas dotar a los centros públicos de los medios materiales y humanos necesarios para ofrecer una educación de calidad y garantizar la igualdad de oportunidades. La administración educativa, es decir la Conselleria de Educación y Cultura, tiene la obligación de dotar a los centros educativos de primaria del personal docente necesario para su buen funcionamiento mientras que los ayuntamientos se encargan del personal subalterno, mantenimiento y limpieza de los centros.

El trabajo administrativo de esta manera no ha recaído en manos de nadie y tradicionalmente ha sido asumido por el equipo directivo de los centros de primaria. Únicamente en algunos casos especiales los centros de primaria están dotados de personal específico administrativo, mientras que los centros de secundaria sí que disponen de manera general de dicho personal. Como he comentado anteriormente algunos centros de primaria de dos y tres líneas cuentan desde hace algunos años de personal administrativo. Este personal lo pone la administración autonómica, de hecho en la relación de puestos de trabajo de la comunidad autónoma están creadas plazas de personal administrativo en diferentes centros de educación infantil y primaria creándose también diferencias, con este hecho, entre centros de primaria.

También en algunos casos son los ayuntamientos los encargados de proporcionar este personal quedando relegado este hecho a la voluntariedad y no pudiendo acceder todos los centros por igual. Sin embargo, en estos momentos es necesario mejorar las tareas administrativas que a lo largo de los últimos años se han vuelto más complejas. Es la dirección del centro, pero, como he comentado anteriormente, y el profesorado quien se ve forzado a dedicar una buena parte de su tiempo a este cometido que es absolutamente necesario para su buena gestión, sumándolo a sus propias funciones educativas.

El Grupo Parlamentario Socialista piensa también que existe un agravio comparativo entre los centros de primaria y los centros de secundaria respecto a la dotación de personal no docente que se encarga de las tareas administrativas.

Por otra parte sabemos que desde la conselleria, consciente de esta situación, se ha venido trabajando en este sentido con la Federación Estatal de Entidades Locales de las Islas Baleares, la FELIB, y con la Conselleria de Turismo y Trabajo para que en el marco de una convocatoria para personas paradas se pueda dar un primer paso en esta dirección de descargar al profesorado de las labores administrativas aumentando el personal no docente de los centros. También nos consta que se trabaja para que dentro del Plan de reactivación ocupacional de las Islas Baleares, PROIB, se puedan incluir estas plazas.

En definitiva, pensamos que para poder ofrecer cada día una educación de calidad tal y como emana de la LOE -y que todos queremos- de cada vez se hace más importante la dedicación y la especialización del profesorado y que éste no se vea obligado a desarrollar tareas para las que no están preparados. El éxito escolar también pasa porque cada profesional desarrolle su trabajo sin interferencias y con la máxima dedicación y, en lo que atañe a la educación, estamos convencidos de que a todos los actores implicados les interesa el buen desarrollo de sus competencias porque al final quienes salen beneficiados de todo esto son los escolares y las escolares.

En el mismo sentido de esta proposición no de ley en el último debate general sobre la acción política del gobierno este parlamento aprobó la resolución número 9 del Grupo Parlamentario Socialista que iba en este sentido, pero ahora es el momento de dar un paso decidido y aclarar definitivamente las distintas funciones de los diferentes profesionales de los centros de primaria para mejorar su rendimiento utilizando los recursos para los cuales están preparados.

Por todo lo anteriormente expuesto, el Grupo Parlamentario Socialista presenta esta proposición no de ley pidiendo a los demás grupos que la voten a favor. “El Parlament de las Illes Balears insta al Govern de las Illes Balears a proporcionar de manera progresiva a los centros de primaria de nuestras islas del personal no docente necesario para que se encargue de las tareas administrativas”.

Muchas gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Morillas. Passam al torn de fixació de posicions. Pel Grup Parlamentari Mixt la Sra. Marí té la paraula... per tant, cinc minuts.

LA SRA. MARÍ I MAYANS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, vagi per endavant el ple suport a la proposició no de llei que ens presenta el Grup Parlamentari Socialista en relació amb la dotació de personal no docent d'administració als centres escolars de primària de les Illes Balears. Certament existeix en aquest camp un dèficit totalment evident que no ajuda gaire en la gestió dels centres escolars de primària de les Illes Balears. Això, des del nostre punt de vista, guarda una relació evident amb l'establiment d'un sistema educatiu de qualitat.

Crec que és oportú fer una referència al darrer informe PISA segons el qual, malgrat que avançam en les capacitats dels nostres estudiants encara ens queda camí per fer, encara som en una posició certament precària. La qualitat de l'educació no es pot millorar només amb mesures de caire pedagògic, sinó que també s'han de tenir en compte tot una sèrie d'aspectes importants per poder desenvolupar la pròpia activitat professional. Si els directius de les escoles de primària de les nostres illes s'han de dedicar a matricular alumnes, a tasques de caire burocràtic i a tasques que generalment no formen part de l'activitat com a professionals de l'educació es gasta molt de temps en activitats que no contribueixen necessàriament al desenvolupament del que és la feina d'un mestre o d'una mestra.

Durant aquests darrers anys cada vegada s'ha encarregat més feina als equips directius de les escoles. Per posar un exemple, si els directius s'han d'ocupar del programa de reutilització de llibres de text, amb totes les tasques que el programa comporta, es veuen en la necessitat de dedicar-hi una part important del seu temps o de fer-ho com aquell que diu malament o no tan bé com tocaria. Tenir algú que se'n pugui ocupar, com tenir algú que es pugui ocupar de la paperassa que genera qualsevol centre educatiu ajudaria òbviament d'una manera important la tasca del mateix centre educatiu.

D'escoles amb personal d'administració n'hi ha molt poques. Per exemple a Eivissa de 32 centres de primària, si no m'equivoc, només n'hi ha un que té aquest personal d'administració, una única plaça que existeix, diríem, com pel fet històric, que pertany al centre de Sa Graduada, que és l'única escola que mantenia aquelles tres línies dins el sistema educatiu. Per tant, diríem que és una plaça que s'ha heretat a través del temps. Entenc també que en les actuals circumstàncies la dotació de personal d'administració i serveis a les escoles de primària de les Illes Balears es vagi fent de manera progressiva. Certament, seria ideal poder dotar immediatament tots els centres d'una persona que es dedicàs a aquestes qüestions burocràtiques i administratives, però això entenem que suposaria de cop crear més de 600 persones i ara mateix entenem que és molt difícil crear aquest tipus de personal d'una manera immediata.

Per tant, entenem i comprenem que s'ha de fer de manera progressiva, de la mateixa manera que també de manera provisional aquesta creació de places... es dugui mitjançant convocatòries del SOIB, però també pensam que a la llarga, així com es vagin consolidant aquestes places, haurien també d'acabar formant part, com pertocaria, òbviament de la funció pública de les Illes Balears.

Així mateix potser no caldria fer-hi una referència, però entenc que és important que la distribució sigui equilibrada i equitativa. Per aquest motiu voldria afegir-hi una esmena *in voce*. Es tracta d'una esmena d'addició a la segona línia de la proposició, després de la paraula “progressiva” i abans de la coma, entenem que tocaria afegir-hi “i equitativa entre tots els centres”, s'entén, entre tots els centres de les Illes Balears. És a dir, aquesta dotació progressiva de places d'administratiu a les escoles de primària es faria d'una manera progressiva i equitativa entre tots els centres de primària. Entenc que es podria sobreentendre com a pas subjacent de la proposició, però pens que tampoc no fa cap mal que hi consti directament.

Per tant, el nostre suport i gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Marí. La Sra. Sureda, també pel Grup Parlamentari Mixt, té la paraula.

LA SRA. SUREDA I MARTÍ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, com es diu la l'exposició de motius correspon a les administracions educatives dotar els centres educatius dels mitjans materials i humans necessaris per oferir una educació de qualitat i garantir la igualtat d'oportunitats en l'educació. També, segons l'article 117, que parla de mòduls de concert, es diu que en el mòdul s'hi diferencien les quantitats assignades a altres despeses com... comprenen les de personal d'administració i serveis.

Per tant, aquesta educació de qualitat no només s'ha d'entendre en el personal docent, sinó que s'ha d'entendre en el seu conjunt incloent també el personal no docent, el subaltern i tots els mitjans materials.

Ara mateix són els ajuntament els que s'ocupen del personal subaltern, però ningú no es fa càrrec del personal administratiu, les funcions dels quals són exercides per l'equip directiu del centre o pel mateix professorat, obligant al personal docent a desenvolupar tasques administratives en lloc de centrar-se en la funció educativa.

Aquest fet suposa una distracció en la funció educadora del personal docent baixant la qualitat de l'ensenyament i més quan aquestes tasques administratives a què feim referència són de cada dia més complexes i necessàries per a la gestió del centre. No passa el mateix en els centres de secundària que ja disposen de manera general de personal administratiu que s'encarrega de gestionar el centre i no només l'administratiu, sinó també els serveis de neteja, manteniment, consergeries,...

Des d'Unió Mallorca estam d'acord en el fons de la proposició no de llei, encara que des d'Unió Mallorca volem dir que són molts els centres de primària que no disposen de personal administratiu. Per tant, hem de tenir en compte que amb aquesta iniciativa seran tots els centres, tan públics com concertats, que sol·licitaran aquest personal administratiu. Com molt bé ha dit el conseller quan hem parlat del tema del transport hi ha un sobrecost elevat i és difícil fer-hi front en la situació actual, però s'ha d'estudiar.

Volem anar més enllà i ens agradaria que també el Govern es fes càrrec d'aquest personal de serveis ja que sembla que no tenim en compte els ajuntaments perquè, com que ja es paga no ha de ser així, se'ls ha d'anar compensant aquests serveis que no els pertoca. Som conscients d'aquesta despesa que des d'Unió Mallorca trobam justa i ja que la presenta el mateix partit que governa en minoria, el nostre grup li donarà suport sempre que aquest pla que proporcioni personal no docent als centres escolars de primària sigui objectiu i s'implanti des de la igualtat d'oportunitats i la transparència i en el futur també es traslladi al personal de serveis.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Sureda. Pel Grup Parlamentari BLOC per Mallorca i PSM-Verds el Sr. Llauger té la paraula.

EL SR. LLAUGER I ROSSELLÓ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Per part del nostre grup voldríem fer una intervenció breu perquè jo crec que els arguments ja s'han dit per part del grup proposant i també per part dels altres grups. Jo crec que queda una cosa molt ben argumentada i a més, completada amb l'afegit que s'ha fet per part d'Eivissa pel Canvi, que aquesta aportació de personal per dur a terme les tasques administratives es faci d'una manera equitativa entre tots els centres.

La manca de personal no docent en els centres de primària és una situació sobradament coneguda per totes les persones que venim del món de l'educació, però més enllà d'això, per pares, per famílies i part de tothom que ha tengut un contacte amb el món educatiu, i mereix una solució. A més, ja s'han donat els arguments, els professionals no poden assumir aquest volum de feina i també s'ha dit algunes vegades la diferència que hi ha entre la situació de primària i de secundària. Per tant, jo crec que és just que aquesta proposició no de llei es presenti especialment referida en el cas de primària. Els centres de secundària sí que compten amb personal no docent que pot fer aquestes tasques administratives de gestió; en canvi, a primària són els mateixos docents, moltes vegades els equips directius, que a més a més tenen menys reducció horària que en el cas de secundària i que s'han de sobre carregar amb aquestes tasques administratives. Nosaltres pensam que si es poguessin descarregar d'aquesta feina administrativa els docents, en resultaria allò que tots volem en definitiva i que és una millor qualitat en l'ensenyament, hi ha hagut referència a l'Informe PISA, per dir-ho d'alguna manera, millorar l'Informe PISA, millorar els nostres resultats és l'objectiu que qualsevol acció educativa ha de tenir, i en aquest sentit que els docents fossin descarregats, en el cas de primària, d'aquestes tasques, seria un bon camí.

Una referència final a una cosa que s'ha dit respecte dels centres de xarxa pública i de xarxa concertada. Jo crec que aquesta situació concreta que el professorat docent s'hagi de fer càrrec de les qüestions administratives i que, per tant, s'hagin de fer accions per descarregar-ho, afecta especialment la xarxa pública. En els casos de la xarxa concertada les mateixes empreses ja posen els seus sistemes, jo crec que en un moment que des de la xarxa concertada es parla molt d'equiparació, també hi hauria d'haver equiparació amb allò que el professorat de la pública es troba en situació més difícil. Tot això amb l'objectiu d'evitar diferències de qualitat entre l'alumnat que va a la xarxa pública i el que va a la xarxa concertada.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Llauger. Per part del Grup Parlamentari Popular la Sra. Llinás té la paraula.

LA SRA. LLINÁS I WARTHMAN:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. El funcionament diari dels centres educatius requereix d'una intervenció de persones amb unes funcions diferents a les de la docència, però que sense elles el desenvolupament de les tasques educatives es veurien seriosament compromeses. Aquestes persones s'integren en el col·lectiu denominat personal d'administració i serveis. Es podrien establir algunes categories dins aquest col·lectiu: personal de direcció sense funció docent, personal d'atenció educativa complementària, personal d'administració i finalment personal subaltern i de serveis.

Per al *Consejo Escolar del Estado*, el personal d'administració i serveis constitueix un element fonamental per al bon funcionament dels centres educatius. En aquest sentit, insta les administracions competents a dotar els centres escolars d'educació infantil i primària i els centres d'educació secundària del personal necessari i també del seu reconeixement social per la feina que desenvolupen. A més, el *Consejo Escolar del Estado* insta el MEC, el Ministeri d'Educació i Ciència, abans, que es modifiqui la legislació actual en el sentit que el personal no docent dels centres d'infantil i primària, actualment independents dels ajuntaments en la major part, passin a dependre íntegrament de les administracions educatives. En concret, a l'article 25, apartat n), de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases de règim local, quan parla de les competències municipals a l'àmbit educatiu diu: "participar en la programació de l'ensenyança i cooperar -cooperar- amb l'administració educativa, en la creació construcció i sosteniment dels centres docents públics, així com intervenir en els seus òrgans de gestió i participar en la vigilància del compliment de l'escolaritat obligatòria".

Aquesta diputada, dins la seva ignorància, no veu clar que hagin de ser els ajuntaments els que han de suportar la despesa íntegra -en alguns casos- del personal administratiu i de serveis -em tots- dels centres escolars públics d'infantil i primària. Diu "cooperar", i cooperar vol dir obrar conjuntament amb un altre o altres per a un mateix fi. I fins ara això no ha estat així. Els ajuntaments han pagat aquesta despesa dels centres escolars i l'han pagada de manera religiosa. En aquest plenari tenim dos batles de dos ajuntaments, Inca i Manacor, i en poden donar fe, i també hi ha molts de regidors i regidores d'ajuntaments que ho saben millor que jo.

I ara se'ns desperta el Partit Socialista i ens presenta aquesta proposició no de llei, benvinguda sigui!, però aquesta diputada no pot deixar de preguntar-se per què, per què ara? Per què ara, si fa un mes el Grup Parlamentari Popular va presentar una proposició no de llei instant el Govern que assumís de manera gradual les despeses de la docència de les escoles municipals, i el Partit Socialista va votar que no. I ara vol instar el Govern, ell mateix, que es faci càrrec del personal administratiu. Ens crida un poc l'atenció, per què ara i no fa un mes?

Sàpiguen, senyores i senyors diputats, que això és una reivindicació del sector des de fa molts d'anys. Així com ho han explicat altres intervinents abans és una manera d'ajudar a l'equip directiu en les seves tasques administratives que no els pertocuen, però també, per si no ho saben, el conseller Llinàs es va comprometre davant els directors de primària i secundària a acabar amb aquesta desigualtat entre els centres de primària i secundària. I a més, ahir va enviar una circular als centres educatius dient que avui s'aprovaria aquesta proposició no de llei. Idè bé, ho tenim clar, ens continuam demanant, almanco aquesta diputada, per què ara i no fa tres anys i mig que han tengut de legislatura, ara ens queden dos, tres mesos de legislatura efectiva?, serà que volen rentar la cara als equips directius del centre?

Però bé, nosaltres hi estam d'acord i el Grup Parlamentari Popular hi votarà a favor si la diputada proposant acceptàs una esmena *in voce*, que seria afegir al final del paràgraf: "no tan sols el personal administratiu, sinó també de serveis", "tasques administratives i de serveis".

I així hi tot des del Grup Parlamentari Popular també tenim dubtes, de quina manera ho farà, Sr. Conseller?, ho contractarà directament des de la conselleria?, mitjançant una línia de subvencions als ajuntaments? Abans hem sentit qualque cosa del SOIB, però tampoc no ens queda prou clar. I una cosa important, si els pressuposts s'han prorrogat, els pressuposts no entren aquí dins i no es poden modificar, com ho pagaran? Nosaltres no ho sabem, o pensen aprovar la proposició no de llei i com que no esperen governar, qui vengui darrera ja s'espavilarà, ... però el Partit Popular assumirà el compromís, d'això, que en quedi constància.

I vull recordar que a educació hi ha moltes mancances. Per què no es continua amb les unitats volants de suport a la integració, conegudes com UVAI?, això és una prioritat. Sí, Sr. Conseller -el Sr. Conseller riu-, això és una prioritat, 60.000 euros per a nins i nines amb discapacitat, necessitats educatives especials; per a nosaltres és una prioritat. Per què no s'acaben de cobrir les places docents als centres unitaris? La diputada proposant ha parlat dels centres amb dues o tres línies, però no ha parlat dels centres d'una línia. Aquests centres són coneguts com a centres incomplets, per què? Perquè un mateix professor o professora dona classes a un cicle sencer, per exemple primer i segon. Això per al Grup Parlamentari Popular també és una prioritat. Esperam i estarem vigilants perquè aquesta nova despesa no vagi en detriment de la contractació del personal docent.

I per acabar, desitjam que la diputada proposant accepti l'esmena *in voce* feta pel Grup Parlamentari Popular i entre tots començarem a posar els fonaments per aconseguir avançar en la configuració d'un nou model de gestió i d'organització dels centres educatius per tal de garantir un servei educatiu de qualitat, anant cap una autonomia de funcionament dels centres amb tots els mitjans necessaris i amb equips de direcció professionalitzats.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Llinàs. Vol fer ús de la paraula la Sra. Morillas?

LA SRA. MORILLAS I NAVARRO:

Muchas gracias, Sra. Presidenta. En primer lugar y porque ha sido lo último, le quería decir a la portavoz del Grupo Parlamentario Popular que el Grupo Socialista siempre está despierto, no nos hemos despertado ahora. Esta proposición no de ley fue presentada el día 13 de mayo, se lo quiero recordar también. Dar las gracias a todos los grupos por el apoyo recibido, y no podemos aceptar al enmienda *in voce* del Grupo Parlamentario Popular, porque esto sería otro debate. No, sería otro, yo la he estado escuchando, posiblemente con el tiempo se

podría llegar a acuerdos con la FELIB para compartir la responsabilidad de estos servicios. En la actualidad no es posible. A todos y a todas nos gustaría que los problemas económicos no estuviesen ni en ayuntamientos, ni en Govern, ni en la conselleria, pero desgraciadamente es así. Esto ha sido una propuesta, una iniciativa del Grupo Socialista que la conselleria nos ha aceptado y creemos que es bueno que todo siga adelante. En un primer momento servicios administrativos, y quién sabe si con el tiempo no se descargará a los ayuntamientos de que paguen otros servicios, pero ahora mismo hay una normativa general que dice que los ayuntamientos tienen que hacerse cargo de estos servicios, y la conselleria tiene que hacerse cargo de otros. Cada uno tiene sus responsabilidades.

Aceptamos la enmienda *in voce* de la Sra. Esperanza Marí. Y solamente reiterar las gracias a todos los grupos por apoyar esta proposición no de ley.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies Sra. Morillas. Donada la intervenció dels grups, puc entendre aprovada aquesta proposició no de llei per assentiment? Sí.

Molt bé. La Proposició no de llei RGE núm. 2131 queda aprovada per assentiment.

I no havent-hi més assumptes a tractar, s'aixeca la sessió.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS